

12
2025 VELKOMEZIŘÍČSKO

Druhý ročník:
Město ocenilo
šest osobností

VELKOMEZIRÍČSKO

Zpravodaj města Velké Meziříčí,
periodikum územního samosprávného
celku.

Vydává Město Velké Meziříčí,
Radnická 29/1, 594 13, Velké Meziříčí,
IČ 00295671.

Vychází měsíčně v nákladu 5 800 výtisků
pro Velké Meziříčí a místní části Hrbov,
Svařenov, Lhotky, Kúsky, Dolní Radslavice,
Mostišťe a Olší nad Oslavou, zdarma.

Evidenční číslo MK ČR E 11 305.

Adresa redakce:
Radnická 29/1, 594 13 Velké Meziříčí

Šéfredaktorka: Bc. Martina Strnadová
Redaktor: Tomáš Adam
Redaktor: Petr Chňoupek

Telefon: 566 781 038, 724 063 930
E-mail: velkomezirisko@velkomezirici.cz

Tisk, roznos: SAMAB PRESS GROUP, a. s.,
tiskarna@samab.cz, Česká pošta, s. p.

V případě nedodání zpravodaje
se obraťte na Českou poštu Velké Meziříčí
(+420 954 259 401).

Můžete si ho vyzvednout také ve
vestibulu radnice, případně v redakci
Velkomeziříčska.

Vydavatel si vyhrazuje právo krátit nebo
upravit příspěvky bez předchozího souhlasu
autora, v případě nedostatku místa je zcela
odmítnout. Příspěvky některých autorů
mohou vyjadřovat názory pisatele a nemusí
se shodovat se stanoviskem vydavatele.
Jakékoliv užití a šíření částí nebo celku
obsahu Velkomeziříčska bez písemného
svolení vydavatele je zakázáno.

Neoznačené příspěvky jsou zprávami
vydavatele.

Toto číslo vychází ve středu
3. prosince 2025 (XXXVI. ročník).

Uzávěrka příštího čísla je
19. prosince 2025 ve 12:00.

Podklady pro inzerci, blahopřání
a společenskou kroniku přijímáme:

Pondělí: 13:00–17:00
Středa: 10:00–12:00
Pátek: 8:00–12:00

VELKOMEZIRÍČSKO V SÍTI:

www.velkomezirisko.cz

@velkomezirisko

Martin Kaman
místostarosta

Úvodník

Vážení spoluobčané, milí sousedé,

do doby adventní jsme vstoupili se sněhem pod nohama. Pro letošek jsme rozšířili vánoční výzdobu – světelné objekty najdete nejen podél řek, ale nově i na zámku a u gymnázia. Věřím, že vás potěší při procházkách městem.

V listopadu jsme podruhé předávali Ceny města. Slavnostní večer připomněl, kolik lidí ve Velkém Meziříčí dělá nezištně něco navíc pro druhé. A zdaleka nejsou sami. Když se rozhlédneme kolem sebe, vidíme mnoho lidí, kteří pracují pro ostatní – často bez nároku na odměnu, nebo jen za odměnu symbolickou: pořadatelé charitativních akcí od kaváren po sekáče, skauti, dobrovolní hasiči, vedoucí kroužků a další dobrovolníci organizující humanitární pomoc, trenéři trávící odpoledne a večery na hřištích s dětmi, loutkáři, ochotníci a hudebníci připravující představení, pomocníci v domovech důchodců, nebo i městští zastupitelé a členové komisí, kteří se podílejí na správě veřejných věcí ve městě i v místních částech. Chci všem takovým poděkovat. Bez nich by naše město nebylo tím, čím je.

Některé věci se však na dobrovolné bázi dělat nedají, například městské investice. Nad gastro-technickou školou bagry zahájily terénní úpravy pro novou sportovní halu, současně se budují přípojky, samotná stavba začne v roce 2026. Zdárně kupředu pokračují práce na knihovně – na jaře ji vybavíme, přestěhujeme a na podzim otevřeme. Na Hlinišťích roste budova dětské skupiny, hned zkraje prosince budeme vybírat jejího provozovatele, který by zde měl začít působit v příštím roce. A na skládce jsme otevřeli rekonstruovanou budovu pro obsluhu skládky a překladiště odpadů.

Zpět k předvánočním záležitostem. Od letošního roku platí nový zákon výrazně omezující používání pyrotechniky. Domácí ohňostroje v mnoha případech obtěžují sousedy, děsí zvířata a znečišťují ovzduší – i proto zákonodárci jejich používání výrazně omezili, na mnoha místech ve městě i místních částech již není možné pouštět ohňostroje s ohledem na chovy zvířat. Prosím, přijďte raději na společný městský ohňostroj 1. ledna na náměstí – bude to lepší zážitek pro nás pro všechny. A tip pro ty, kdo chtějí pod stromeček nadělit něco s místním příběhem: v infocentru v přízemí radnice najdete krásné knihy o městě, kalendáře i díla místních autorů.

Prosinec nabídne jako vždy i bohatý kulturní program – Rybovu mši, koncerty, výstavy, ledové kino i předsilvestrovský zábavový večírek. Kompletní přehled najdete na zadní straně tohoto čísla.

Přeji vám klidné a radostné Vánoce!

Sportovní hala: Bagry už se zakously do země

Stavba sportovní haly se rozjela dva týdny poté, co stavební firma převzala staveniště.

Staveniště pro novou sportovní halu v parku nad Světlou bylo v pátek 7. listopadu oficiálně předáno stavební firmě Building centrum – HSV. Ta obratem zahájila přípravné zemní práce. Skryla ornici, přesadila mladé borovice, které rostly zrovna v místě stavby, a provedla nejnutnější prořezávku. Hrubé terénní úpravy by měly být hotové do konce roku. V lednu 2026, pokud počasí dovolí, zahájí samotnou stavbu haly, aby ji mohla v polovině roku 2027 předat k užívání.

Nová hala rozšíří potřebné sportovní zázemí města. Bude sloužit zejména volejbalistům, házenkářům či basketbalistům, ale i atletům a dalším sportovcům. „Zasadili jsme ji do prostředí parku tak, aby se stala přirozenou součástí krajiny a doplnila celý stávající sportovní areál. Půjde o moderní, funkční halu s kvalitním zázemím pro sportovce i diváky,“ doplnil architekt Aleš Papp ze studia Cuboid architekti. Hala bude mít kapacitu tři sta padesát sedících diváků. Její součástí bude i bufet nejen pro návštěvníky. K dispozici bude 56 parkovacích míst.

Martina Strnadová

Stavbaři pracují na zprůjezdnění Komenského ulice

Komunikace v Komenského ulici od Dózy až na Šebestiánské náměstí je vydlážděná, nyní dostávají novou žulovou kostku i přilehlé chodníky. V ulici už jsou vysázené nové stromy. Zprůjezdněná má být do Vánoc.

Dlaždiči položili drobné žulové kostky na chodník na Šebestiánském náměstí a pokračují směrem do centra. Mrazy a sněžení koncem listopadu práce na čas zastavily. „Uděláme vše pro to, abychom Komenského ulici do Vánoc zprůjezdnili od náměstí až po výjezd,“ uvedl obchodní ředitel společnosti Gardenline Karel Uhlíř.

Současně pracovníci firmy připravili konstrukční vrstvy pod dlažbu na parkovišti u Kotvičky a budou osazovat obrubníky. Naopak ulice U Bašty si na novou dlažbu ještě počká, ačkoli už jsou zde sítě uloženy v zemi. Stavební technika sem stále zájždí kvůli probíhající rekonstrukci budovy bývalého špitálku. Z Rozkoše směrem do ulice K Haltýři stále probíhá stavba nové kanalizace. Práce komplikuje stísněný prostor.

Kromě dlažby dostala Komenského ulice i nové stromy. Původní javory, pravidelně řezané na hlavu, nahradily neplodící třešně. Dostaly speciální strukturální substrát, aby měly pod dlažbou ty nejlepší podmínky pro růst v centru města. „Substrát obsahuje živiny, biouhel a štěrk kvůli propustnosti. Kolem stromů bude navíc mříž pro lepší vsakování vody,“ uvedla městská architektka Tereza Axmanová. Stejná péče je věnována i stávajícím stromům, jichž se rekonstrukce dotýká. „Snažíme se stromy hlídat, ale stavba je velice náročná a v některých místech k nim zasahuje velmi blízko. Děláme, co jde, aby nedošlo k jejich poškození. Jak na tom jsou, se ukáže v příštím roce,“ dodala.

Martina Strnadová

Lidé oslavili svátek setkáním pod lipami i při besedě

Bílá, červená, modrá. O svátku 17. listopadu Velké Meziříčí zářilo v národních barvách. Den boje za svobodu a demokracii a Mezinárodní den studentstva lidé uctili tradičním setkáním na náměstí pod lipami.

V 17 hodin a 11 minut zazněla z ampliónu Modlitba pro Martu a starosta Alexandros Kaminaras s místostarostou Martinem Kamanem položili věnec u Lípy svobody. „V případech událostí roku 1939, kdy nacisté uzavřeli vysoké školy, i roku 1989, kdy začala sametová revoluce vedoucí k pádu komunistického režimu, se lidé v naší zemi odhodlali postavit za hodnoty, bez nichž žádná svobodná společnost nemůže stát – za pravdu, spravedlnost a lid-

vali za možnost svobodně žít, ale zároveň si připomeneme i svůj vlastní úkol – chránit svobodu pro ty, kteří přijdou po nás,“ dodal místostarosta.

Součástí programu oslav byla odpolední beseda v Jupiter klubu s Josefem Klímou

o českém podsvětí 90. let. Novinář představil své dokumenty, knihy a seriály, aby návštěvníkům připomněl, na co všechno se můžou ptát, a pak začal odpovídat na dotazy, které nebraly konce. První otázku si však položil sám. „Pojďme rovnou vyřídit Kajínka a to, zda je vinen. Tahle otázka totiž padne vždycky,“ pravil a popsal příběh zločince, který uzavřel slovy: „Jak to bylo ve skutečnosti, se pravděpodobně nikdy nedozvíme.“ Pak hovořil o případech Krejčíře, Mrázka, Roubala i Jonáka. A na jeden z posledních dotazů, co se u nás děje teď, řekl: „V naší historii stát zločinu průběžně dovozoval různé věci. Dnes je to oligarchizace. Proč bych já si měl shánět kamarádky nahoře, když nahoru se můžu dostat sám.“

Martina Strnadová

Velké Meziříčí inspiruje další Zdravá města

Příkladem dobré praxe v Kraji Vysočina je Velké Meziříčí, které se představilo na semináři Zdravých měst celé České republiky.

Členové Národní sítě Zdravých měst se 5.–7. listopadu setkali v Jihlavě v rámci podzimní školy. Inspirací pro ostatní se stal i čtyřnásobný šampion Zdravých měst – Velké Meziříčí. Jeho starosta Alexandros Kaminaras zde představil klíčové projekty a přístup města k investičním akcím, které město realizuje v aktuálním volebním období.

„Snažíme se s rozvojem města pracovat koncepčně, na podkladu připraveném odborníky,“ předeslal starosta Kaminaras a jmenoval některé z jeho bodů – například zřízení oddělení investorské činnosti a úseku architektury a veřejného prostoru. „Úsek pro nás mimo jiné připravuje i plánovací smlouvy. Podle takové smlouvy aktuálně

ve Velkém Meziříčí rostou bytové domy, které do města přinesou 189 nových bytů. Staví je soukromý investor, který od města dostal víc prostoru pro realizaci svého záměru výměnou za to, že k němu vybuduje infrastrukturu kolem – jako například parkování, občanskou vybavenost, školku, zeleň, které městu předá, přičemž město si řekne, jak to má vypadat,“ popsal Alexandros Kaminaras.

Kromě Velkého Meziříčí uvedla své příklady dobré praxe i další vysočinská města – Jihlava, Třebíč, Pelhřimov, Havlíčkův Brod, Telč a Nové Město na Moravě. Součástí programu školy Zdravých měst byly třeba i ukázky dobročinné aukce, diskusní panel na téma bydlení a rozvoj měst a další. Zájemci mohli vyrazit na exkurzi do Horácké arény nebo do sociálního centra Kraje Vysočina.

Martina Strnadová

Obsluha skládky už má moderní zázemí

Technické služby města Velké Meziříčí v listopadu slavnostně otevřely zrekonstruovanou provozní budovu pro obsluhu překladiště a skládky komunálního odpadu u Vysokého mostu.

„Budova slouží jako zázemí pro zaměstnance i pro používanou techniku. Nachází se v ní vybavení pro ovládání váhy a moderní technologie, která převede veškerá potřebná data elektronicky přímo do sídla technických služeb na Karlově,“ informoval jednatel technic-

kých služeb Jaroslav Mynář, podle nějž nyní díky překladišti a svazu komunálního odpadu do brněnské spalovny významně pokleslo množství odpadu ukládaného na skládku. „Dřív jsme ukládali kolem deseti tisíc tun odpadu ročně, nyní je to kolem čtyř tisíc tun,“ dodal Mynář.

Nová provozní budova vznikla rekonstrukcí starého objektu z roku 1986.

Martina Strnadová

Pacienty z Velkomeziříčska záchranka vozí do Jihlavy

Pacienty s interními diagnózami z Velkomeziříčska a Velkobítešska, kteří dřív sanitkou zdravotnické záchrané služby mířili do nemocnice v Třebíči, nyní záchranáři vozí zejména do nemocnice v Jihlavě, případně do Nového Města na Moravě či Brna-Bohunic. Dle dojezdové vzdálenosti se Nové Město a Brno dotýkají nejčastěji pacientů z Velké Bíteše a okolí.

„Z důvodu dlouhodobě napjaté personální situace na interním oddělení Nemocnice Třebíč došlo od 27. října 2025 k omezení příjmu pacientů s interními diagnózami z nespádové oblasti Velkomeziříčska a Velké Bíteše,“ informovala Jitka Mácová, tisková mluvčí Nemocnice Třebíč, jejíž interní oddělení má nyní omezenou kapacitu, která stačí pouze pro zajištění péče o spádové pacienty z Třebíčska. Pacientů ostatních odborností se toto opatření netýká, ti budou i nadále převáženi do Nemocnice Třebíč.

Martina Strnadová

Světelná paráda ve Velkém Meziříčí ohlašuje příchod Vánoc

Kočár tažený koněm, sob, jelen, lokomotiva, brána či vodotrysk a na náměstí obří koule. Velké Meziříčí s příchodem adventu rozzářily tisíce světýlek.

Vánoční výzdobu města, která je po loňském úspěchu mnohem bohatší než v roce předchozím, rozsvítili Velkomeziříčtí v pátek 28. listopadu v podvečer. Hřála je přítom hudba v podání souboru Ikaros, a také voňavý punč, který nabízely otevřené stánky. „Užijte si příjemný předvánoční čas,“ popřáli návštěvníkům z pódia radní Andrea Vašíčková a Tomáš Bílek. A vzápětí se celé město rozzářilo. Atraktivní tečkou

za kulturním programem byla světelná show v podání skupiny Pyroterra. Náměstí bylo plné lidí, kteří okukovali novou výzdobu. Mnozí se tlačili kolem svítící koule s cílem pořídit si co nejlepší fotku, další stáli fronty u stánků, aby si koupili něco dobrého, a hlavně něco pro zahřátí. Na náměstí stojí, stejně jako v předchozích letech, šest stánků, v nichž se až do ledna budou střídat prodejci nejen s občerstve-

ním, ale i s nabídkou drobných rukodělných výrobků. Nechybí oblíbené kluziště, po kterém se hned v pátek proháněli první malí bruslaři. Probíhající rekonstrukce centra tak zatím program na náměstí neomezila.

Výcházkové trasy se svítícími ozdobami letos vedou až na zámek, před jehož branou stojí kůň s kočárem, či ke gymnáziu, kde září sob. Neméně parádní výzdoba je opět i podél řek Balinky a Oslavy. Projděte si všechny okruhy za tmy, stojí to za to!

Martina Strnadová

O víkendu rozsvítily své vánoční stromy i místní části Lhotky, Kúsky, Dolní Radslavice, Hrbov, Svařenov, Olší nad Oslavou a Mostiště.

Filoložka, učitelka i loutkář. Město ocenilo šest osobností

Slavnostní chvíle, na které se nezapomíná, prožili před zaplněným sálem Jupiter klubu Milan Dufek, Alena a Petr Hadravovi, Jiřina Kácalová a Libor Smejkal. Ve čtvrtek 13. listopadu večer převzali cenu města, jež je poděkováním za celoživotní práci a šíření dobrého jména Velkého Meziříčí. In memoriam byl oceněn Václav Slabý. Součástí ceremoniálu bylo i udělení zvláštního ocenění šesti strážníkům, kteří si odnesli medaile za zásluhy.

Laureáti obdrželi z rukou starosty Alexandrose Kaminarase, místostarosty Martina Kamana a radní Andrey Vašíčkové pamětní list a artefakt z kovu a skla ve tvaru městské brány.

„Cena města je výrazem úcty, poděkování a uznání lidem pečujícím o naše město v tom nejlepším slova smyslu. Je tu také proto, aby nás všechny seznamovala s příběhy osobností, které jsou nebo byly společností přínosem a mohou nás samotné motivovat ve vlastním úsilí a konání,“ uvedl starosta Alexandros Kaminaras. S příběhy letošních oceněných přítomné krátce seznámil moderátor slavnostního večera Pavel Hájek a také krátký filmový medailon. Představili se i samotní laureáti a stačilo jim jen pár

slov, aby dokázali publiku sdělit a předat své pocity dojetí, nadhled, humor i pokoru. „Tohle město má pro mě jednu velkou výhodu, je velké tak akorát, abych v něm mohla stále potkávat tu spoustu dětí, které jsem v životě tak trochu ovlivnila. Jsou tady prima lidi,“ vzkázala Velkomeziříčským Jiřina Kácalová, která nejen k češtině a dějepisu, ale také k občanským postojům vedla stovky studentů na gymnáziu. „Mně zdejší gymnázium pomohlo v tom, jak jsem se potom dál mohla prezentovat doma i na mezinárodním fóru,“ obrátila se na svou třídní profesorku Kácalovou při přebírání ceny Alena Hadravová, která spolu s manželem Petrem dostala cenu města za dlouholetý přínos ve vědecké oblasti. Za dlou-

holetý přínos v kulturní oblasti převzali ceny Milan Dufek a Libor Smejkal, který neopomněl zdůraznit: „To ocenění nepatří jen mně, ale i těm lidem, jejichž příběhy jsem zachytil ve svých filmech, neboť vykonali mnoho pro tento region.“ Za Václava Slabého, který byl oceněn in memoriam za celoživotní přínos loutkovému divadlu, cenu přebíraly jeho dcery Alena Pyszková a Jarmila Jadrná se slovy: „Tatínek by měl jistě velkou radost.“

Speciální ocenění – medaile za věrnost – obdrželi z rukou svého velitele, starosty města, strážníci městské policie, kteří slouží ve Velkém Meziříčí deset, dvacet a třicet let. Jsou to Jan Klikar, Petr Dvořák, Martin Košut, Ilona Davidová, Martin Pavlát a Miluše Nohelová.

Ceremoniál rozproudila vokální skupina pěti zpěvaček, které si říkají Totál Vokál. Nepotřebovaly žádné nástroje, a přitom rozehrály skvělé hudební vystoupení a lidé se s nimi mohli bavit dál i po skončení slavnostní části večera. **Martina Strnadová**

Jan Klikar: Medaile za věrnost II. třídy za 30 let služby (od roku 1992 do roku 2022)
Jan Klikar: Medaile za zásluhy IV. třídy (od roku 1991 do roku 2025)
Petr Dvořák: Medaile za věrnost II. třídy za 30 let služby (od roku 1992 do roku 2022)
Martin Košut: Medaile za věrnost III. třídy 20 let služby (od roku 2001 do roku 2021)
Martin Pavlát: Medaile za věrnost III. třídy za 20 let služby (od roku 2001 do roku 2021)
Ilona Davidová: Medaile za věrnost III. třídy za 20 let služby (od roku 2004 do roku 2024)
Milúše Nohelová: Medaile za věrnost IV. třídy za 10 let služby (od roku 2008 do roku 2018)

Jiřina Kácalová

14. 4. 1937

za dlouholetý přínos k rozvoji města i uchování demokratických hodnot společnosti

Jiřina Kácalová se významně zapsala do veřejného, kulturního i občanského dění ve Velkém Meziříčí.

Celý profesní život spojila s výukou českého jazyka a dějepisu na velkomeziříčském gymnáziu, kde formovala generace studentů nejen po stránce vědomostí, ale také postojů. Vedla je k otevřenému myšlení, kulturnímu rozhledu i lásce k mateřskému jazyku. Mimo školní výuku jim věnovala čas v dramatických a recitačních kroužcích. Po odchodu ze školství se dále věnovala kronikářské a divadelní činnosti a ve Spolku žen nadále přispívá ke společenskému životu. Její hlas má ve městě stále svou váhu.

Jak vnímáte ocenění, které vám udělilo město Velké Meziříčí?

Nečekala jsem to, protože teď v poslední době už nejsem tak aktivní jako dřív. Jen občas něco udělám, když je potřeba, a jsem ráda, že můžu. Jsem tedy překvapená, že si na mě někdo vzpomněl. Potěšilo mě to, na druhou stranu si říkám: Neudělala jsi nic víc, než co člověk udělat musí, co byla moje povinnost. To souvisí s mým povoláním a posláním. Kantořina je krásné a zodpovědné zaměstnání, a má jednu nevýhodu, že až po letech se pozná, co dobrého člověk udělal. A to, co jsem dělala mimo zaměstnání, jsem dělala tak trochu i sobě pro radost, protože mě vždycky práce s dětmi bavila. Já jsem si s nimi totiž vždycky rozuměla víc než s dospělými.

Co pro vás Velké Meziříčí znamená?

Žiju tady šedesát šest let, to už je hodně, už dávno je to můj domov. Domov je tam, kde člověk někoho má. Praha je moje vzpomínka na domov, ale už tam nikoho blízkého nemám, jen spolužáky. Jsem patriotka Velkého Meziříčí, i když patriotka kritická. Třeba mě mrzí, že když jsem sem přišla, Meziříčí bylo okres, a v devětaosmdesátém byla naděje, že nám ho vrátí, ale nějak jsme to promeškali. Taký mě mrzí, že když se stavěly dvě nové školy, jedna měla být s bazénem. No, to už je pryč. Ale řada věcí se tady zase daří.

Získala jste cenu za dlouholetý přínos k rozvoji města i uchování nejen demokratických hodnot společnosti. Pořád se snažíte pro společnost něco dělat?

Teď už víceméně jen přes Svaz žen. Tam se snažíme o to, abychom dělaly něco smysluplného. A taky hodně děláme ve Svazu postižených civilizačními chorobami, jak po duševní, tak po fyzické stránce. Myslím si totiž, že na stáří je nejhorší to, když jste k ničemu. Odrostou vám vnoučata, pravnoučata se vám bojí svěřit... Být jakž takž v pořádku a nemít co dělat, je dost složité. Toho se bojím, že jednou o mě nebude vůbec nikdo stát. Jsem ráda, že ještě pořád můžu něco dělat.

Libor Smejkal

8. 3. 1939

za dlouholetý přínos v kulturní a společenské oblasti

Libor Smejkal je celoživotním dokumentaristou regionálního dění, jehož kamera zachytila dějiny i každodennost Velkomeziříčska a Kraje Vysočina.

Své první zkušenosti získával v amatérském filmovém kroužku, po roce 1989 začal tvořit samostatně – jako kameraman, scénárista i režisér vytvořil řadu dokumentů o osobnostech, tradičních řemeslech, kulturních tradicích a životě v obcích Vysočiny. Jeho filmy byly uvedeny v televizi a oceněny i na mezinárodním festivalu UNICA ve švýcarském Montreaux.

Přestože překročil pětadesátku, zůstává nadále aktivní – pro Vlastivědnou a genealogickou společnost připravuje cestopisné dokumenty inspirované svými zahraničními cestami.

Jak vnímáte ocenění, které vám udělilo město Velké Meziříčí?

Je to pro mě uznání mé dosavadní filmařské tvorby. Natáčel jsem hlavně filmy o lidech a osobnostech z našeho města nebo blízkého okolí. Bylo mi ctí poznávat blíže ty, kteří zde žili či stále žijí, kteří něco uměli, vytvořili a udělali mnoho pro město a náš kraj. Právě s těmi, kteří stojí před mou kamerou, se dělím o svoje ocenění, protože svým způsobem patří i jim. Vážím si této ceny a jsem za ni městu vděčný.

Co pro vás Velké Meziříčí znamená?

Velké Meziříčí je pro mě především můj domov, kde žiji od svých 12 let. Také moji rodiče odtud pocházejí. Naše město jsou pro mě především lidé, se kterými jsem zde žil, pracoval a věnoval se svým zálibám. Mnozí z nich už nejsou mezi námi, ale nedovedu si je vymazat ze své paměti. Všichni ti lidé byli a mnozí stále jsou součástí našeho města. Prostřednictvím nich jsem si Velké Meziříčí zamiloval a stal se jeho patriotem. Líbí se mi zde a neumím si představit žít jinde.

Město ocenilo váš dlouholetý přínos v kulturní a společenské oblasti. Máte před sebou ještě nějaký významný úkol, na kterém pracujete?

Svou filmařskou dokumentaristiku pomalu končím. Už toho ve svých 86 letech příliš nemůžu. Přesto ještě stále spolupracuji s Vlastivědnou a genealogickou společností. V rámci přednášek pro ni připravuji starší filmy k projekci v kině nebo vybírám pasáže z nich a doplňuji komentářem. Prostřednictvím těchto dokumentů připomínám starší i té nové generaci dobu, která nenávratně minula.

Václav Slabý

23. 9. 1925 – 22. 3. 2024

in memoriam za celoživotní přínos loutkovému divadlu

Václav Slabý patřil k nejvýraznějším osobnostem kulturní scény Velkého Meziříčí, oddaný loutkovému divadlu po celý svůj život.

V roce 1951 spoluzaložil místní loutkoherecký soubor, jehož se stal pevnou součástí na dlouhých třiasmdesát let. Odehrál stovky představení, v nichž dával hlas Honzům, Škrholům, trpaslíkům, dědouškům, čertům a vodníkům – právě legendárního vodníka měl nejraději. Loutkové divadlo pro něj nebylo jen koníčkem, ale skutečným posláním. Inspiroval generace svých nástupců, kterým byl vzorem díky své profesionalitě, optimismu, laskavosti i hluboké víře v to, že divadlo může děti obohacovat a formovat. Jeho práce přinesla radost desítkám generací malých diváků. Jeho odkaz v loutkářském světě přetrvává dál.

Alena a Petr Hadravovi

23. 10. 1956 a 16. 4. 1951

za dlouholetý přínos ve vědecké a literární oblasti

Alena a Petr Hadravovi patří k předním českým vědcům s mezinárodním renomé, kteří svým mezioborovým přístupem obohacují českou a světovou vědu i kulturní dědictví.

Spojením klasické filologie, historie a astronomie vytvořili jedinečnou vědeckou dvojici. Alena Hadravová, specialista na středověkou latinu a dějiny astronomie, a Petr Hadrava, astrofyzik zaměřující se na stelární fyziku a historii astronomie, společně publikovali řadu zásadních vědeckých prací. Jejich společná práce získala významná ocenění včetně Ceny Nadace Vize 97 nebo ceny Littera astronomica.

Alena Hadravová, rodačka z Velkého Meziříčí, udržuje se svým městem trvalý kontakt. K výročí konce druhé světové války vydala publikaci *Poslední neděle okupace*, věnovanou památce obětí Velkomeziříčské tragédie. Oba manželé se účastní Evropského festivalu filozofie, kde popularizují vědu a přibližují její krásu veřejnosti.

Jak vnímáte ocenění, které vám udělilo město Velké Meziříčí?

Cena města je pro nás obrovská pocta a čest a ze srdce za ni zastupitelstvu města děkujeme. Velmi mile nás překvapilo a potěšilo, že naši práci nevnímají pozitivně jen specialisté v našich oborech, ale i širší veřejnost. Celý slavnostní večer byl do detailů skvěle připravený. A sama plastika Dolní brány je úžasná svým hlubokým obsahem skrytým v jednoduché formě. Myslíme, že udílení Ceny města je vynikající počín, který umožní i v budoucnu připomínat tvůrčí osobnosti z rozmanitých oblastí života velkomeziříčské společnosti.

Co pro vás Velké Meziříčí znamená?

Především Aleniny kořeny. Vedou do domu dědečka Františka Musila na náměstí; byla tu krásná renesanční pavlač s arkádami a v 18. století tu bydlel i malíř Karel Töpfer... Hrob druhého dědečka Ladislava Dohnala a jeho synovce mezi oběťmi meziříčské tragédie na konci války... Raný věk strávený na zkouškách ochotnického divadla s dědou Musilem v Sokolovně: Mamzelle Nitouche 1960 (umím ji dodnes celou zpaměti!); Fídlůvka 1961; Tulák 1962... Vycházky se strýčkem Jendou Havelkou, původem z hájenky v Nesměři, manželem dcery písmáka Rudolfa Dočkala... Placák v řece Oslavě v Nesměři nebo vykotlaný strom a pomněnky v zámeckém parku... Moje a bratrovy návštěvy podkrovního ráje Vlastika Kunčíka na Ostrůvku... Maminčina práce v městské knihovně, sídlící tehdy v luteránském gymnáziu... Tatínkovy obětavé hasičské výjezdy, zaplacené leckdy zdravím... Hodiny češtiny s prof. Stanislavem Tvarůžkem... Působení v pěveckém sboru prof. Leopolda Krčála... Svatba s Petrem na radnici v prosinci 1989... Nesměř, Balinské údolí, Fajtův kopec, dnes už s vnučaty... Zámek, objev jeho unikátních fresk a skvělá péče hraběte Jana Podstatzkého o toto dědictví, i jeho vřelý vztah k lidem a k dění ve městě... Plno přátel a známých... – Meziříčí prostě nelze nemít rád!

Získali jste cenu za dlouholetý přínos ve vědecké a literární oblasti. Co ve své práci považujete za nejdůležitější a máte před sebou nějaký významný úkol, na kterém pracujete?

Oba se věnujeme základnímu výzkumu, jehož smyslem je hledání nových, původních možností v chápání souvislostí mezi jevy našeho světa. V současné době pracujeme na korekturách rozsáhlé knihy o vývoji astronomie v Evropě ve 14. a 15. století, která vyjde v prestižním belgickém nakladatelství Brepols. Publikace vznikla v rámci mezinárodního grantu ALFA Evropské výzkumné rady (European Research Council) a pracovali jsme na ní i v době home office za covidu v Meziříčí. Kromě naší společné práce máme však oba ještě svá další témata ve svých oborech. Ve vědě platí, že každý dosažený výsledek obvykle vyvolává a otevírá další otázky. Poznání je nekonečný proces, pořád je kam pokračovat, a je i potřeba pokračovat, dokud člověk může.

Milan Dufek

31. 5. 1956

za dlouholetý přínos ke kulturnímu rozvoji regionu

Milan Dufek významně ovlivnil podobu kulturního prostředí Velkého Meziříčí jako dlouholetý ředitel Jupiter klubu a organizátor veřejného dění.

Během více než dvou desetiletí ve vedení kulturní instituce inicioval rekonstrukci sálu i modernizaci kina. Jupiter club se pod jeho vedením stal živým centrem, kde našly zázemí spolky, kulturní akce i odborné přednášky.

Jeho činnost byla oceněna nejvyšším významováním Kraje Vysočina – skleněnou medailí – i cenou Akademie věd ČR za popularizaci vědy. Významně se podílel na zavedení Evropského festivalu filozofie, který navazuje na renesanční tradici meziříčského vzdělanectví a vrací městu status kulturního a myšlenkového centra regionu.

Jak vnímáte ocenění, které vám udělilo město Velké Meziříčí?

Cením si toho, že se našli lidé, kteří si všimli mé práce. Mám z toho radost.

Co pro vás Velké Meziříčí znamená?

Cítím se jako Meziříčák, protože jsem tady už 45 let. A jsem rád, že tady žiju. Prošel jsem si tady vším. Vyrůstaly tady naše děti, teď vnučata, alespoň jejich část. Prožil jsem tady, a doufám že ještě prožiju, spoustu let rozmanitého života. Když jsem do Velkého Meziříčí přišel, vrhl jsem se na pedagogickou dráhu, na které jsem strávil šestnáct let. Souběžně s prací pedagoga jsem se věnoval výchově mládeže i v oblasti sportu – v házené, fotbalu, přes dvacet let jsem organizoval dětské letní tábory. Pak jsem se přesunul do kultury a můj život dostal nový směr. Ptali se mě, jak může tělocvikář dělat kulturu. Ale já jsem sázel a sázím na jednu svou vlastnost, a tou je schopnost organizace, která je potřebná všude.

Získal jste cenu za dlouholetý přínos ke kulturnímu rozvoji regionu. Co ve své práci považujete za nejdůležitější? Máte před sebou nějaký významný úkol, který vás zaměstnává?

Teď už nemám tolik příležitostí zasahovat do dění ve městě, ale snažím se být aktivní pořád. Bez toho totiž člověk rychleji stárne. A mně příští rok zaklepe na dveře sedmdesátka. A jak říkají statistiky, průměrný věk dožití mužů v České republice je kolem 76 let, tak chci ještě něco stihnout. Možná se dobře připravuji, protože chodím dělat smutečního řečníka, takže mám dobrý kontakt. Sice to není zrovna veselá záležitost, ale myslím si, že je to potřebné. A celkem nikdo to nechce dělat. Téměř dvakrát až třikrát týdně mám nějaké rozloučení. Dívám se teď na to jinýma očima. Dneska jsem rád, že se dostanu mezi lidi.

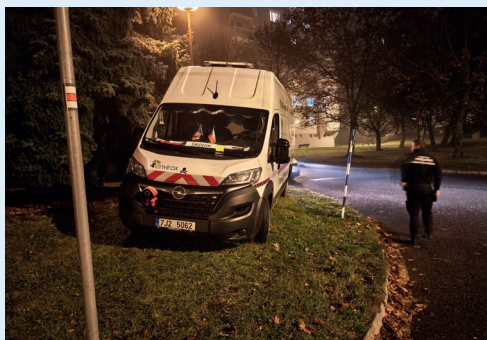
Strážníci informují

V úterý 4. listopadu ve 12:50 řidička požádala městskou policii o pomoc při nastartování auta. Strážníci se dostavili na místo a pomocí startovacích kabelů její problém vyřešili.

V úterý 11. listopadu v 16:05 hodin požádala Policie ČR o součinnost městskou policii, aby prověřila oznámení od muže, který je po rozchodu s přítelkyní v depresi a nachází se v lesním porostu nad ulicí Pod Strání, kde pobývá ve stanu. Strážníci se dostavili na místo a zjistili, že muž/oznamovatel, nejprve volal na ZZS, přičemž nebyl zraněný a strážníkům uvedl, že již lékaře nepožaduje. Strážníci jej poučili o zneužívání tísňových linek a následků při zneužívání.

Ve čtvrtek 13. listopadu ve 20 hodin přijala městská policie oznámení o dodávkovém vozidle stojícím na zelené ploše v Poštovní ulici. Strážníci je na místě zadokumentovali a za střerač vložili výzvu pro nepřítomného pachatele přestupku v dopravě. Vozidlo však měli zadokumentované ještě před tímto oznámením.

V pátek 14. listopadu v 10:10 hodin dostala městská policie informaci, že ve Fortně skupina osob narušuje veřejný pořádek a požívá alkohol v rozporu s vyhláškou. Hlídka na místě zjistila, že tam málem došlo k fyzickému napadení oznamovatele mužem, kterému bylo naměřeno téměř 3 promile alkoholu v dechu. Muž byl vůči zasahujícím strážníkům agresivní, kladl aktivní odpor a nespolupracoval s hlídkou, ta proto použila donucovací prostředky a muže transportovala na záchytku do Jihlavy.

Městská policie Velké Meziříčí

Práce v tělocvičně začaly

V tělocvičně u základní školy v Komen-ského ulici se v minulých měsících začaly objevovat praskliny a další statické poruchy. Radnice začala problém operativně řešit. Nejprve nechala budovu odborně posoudit a na základě vypracovaného

posudku přišlo konkrétní řešení – statické zajištění střešní konstrukce v nářadovně tělocvičny. Práce provádí společnost S. O. K. Vše by mělo být hotové do 15. prosince letošního roku.

Petr Chřoupek

V prodeji jsou knihy o Velkém Meziříčí

V turistickém informačním centru na radnici je v prodeji kniha Aleny Hadravové – Poslední neděle okupace, která připomíná tragické vyústění velkomeziříčského povstání v květnu 1945 a osud jeho obětí. Cena je 300 korun.

V Jupiter klubu na ekonomickém oddělení je od 3. prosince k prodeji dotisk knihy Lidmily Anny Dohnalové – Co odnesla řeka. Na stejném místě koupíte i knihu Stanislava Vodičky Konec války.

red

Informace k místním poplatkům

V pondělí 5. ledna 2026 bude probíhat uzávěrka poplatkového roku 2025, v tento den nebude možné uhradit místní poplatky (ze psa, za komunální odpad...).

Pokladna v budově radnice bude uzavře-

na, pro platbu správních poplatků můžete využít pokladnu na odboru dopravy ve 2. patře.

Platby místních poplatků přes Portál občana pro rok 2026 můžete provádět až od 6. ledna 2026.

finanční odbor

Strážníci navštívili děti ve školce

Ve středu 19. listopadu dopoledne navštívila Městská policie Velké Meziříčí a Policie ČR mateřskou školu v Olší nad Oslavou. Strážníci a policisté dětem předvedli ukázkou techniky. Ty si samozřejmě prohlédly také jejich služební vozidla, vybavení, výstroj a výzbroj.

pch

Vánoční bruslení bude 29. prosince

Tradiční Vánoční bruslení se Zdravým městem se uskuteční v pondělí 29. prosince od 14:00 do 15:30. Zabruslit si můžete zdarma. Nebudou chybět dovednostní soutěže pro děti. Při návštěvě je nutné řídit se provozním řádem zimního stadionu. Vezměte děti ochranné pomůcky. Akce je pořádána ve spolupráci se Zdravým Krajem Vysočina.

Občanská poradna sídlí v Domě zdraví

Letos byla Občanská poradna Žďár nad Sázavou přemístěna z radnice Velké Meziříčí do Domu zdraví ve Velkém Meziříčí, ul. Poříčí 1256/11. Nachází se v 1. patře nové budovy a má bezbariérový přístup. Konzultační hodiny v Domě zdraví: středa v lichých týdnech 8.30–12.00, 13.00–16.00, středa v sudých týdnech 11.30–16.00. Telefon do občanské poradny v Domě zdraví Velké Meziříčí 721 137 458, telefon do občanské poradny ve Žďáru nad Sázavou 566 520 165, e-mail: info@opzdar.cz. Na naši občanskou poradnu se obracejí

občané, kteří potřebují pomoc při řešení tíživých životních situací v oblastech dluhů, rodinných vztahů, majetku, zaměstnání, bydlení, soudního řízení, ochrany spotřebitele a dalších. Služby občanské poradny jsou bezplatné. Při konzultacích mohou občané vystupovat anonymně. Občané se mohou ke konzultacím objednat.

Více informací na www.opzdar.cz.

JUDr. Dagmar Čížková, vedoucí a poradkyně, Občanská poradna Žďár nad Sázavou, z. s.

Vánoční trh uzavře náměstí

Vánoční trh na náměstí bude v úterý 9. prosince. Nabídne tradiční sortiment: cukrovinky, občerstvení, řemeslné výrobky a další.

Souběžně s vánočním trhem bude probíhat i tradiční vánoční výstava v Jupiter klubu (8.–10. prosince).

Náměstí bude po celý den uzavřeno pro vjezd vozidel s výjimkou vozidel zásobování.

Zprávy od hasičů

Střet dvou vozidel

Ve středu 5. listopadu 2025 po sedmé hodině ranní zasahovala jednotka profesionálních hasičů ze stanice ve Velkém Meziříčí společně s jednotkou dobrovolných hasičů z Křižanova u dopravní nehody automobilu na ulici Meziříčská v Křižanově. Dvě zraněné osoby ošetřili přivolání zdravotníci. Hasiči kompletně zajistili místo události.

Náraz kamionu do autobusu

V pátek 11. listopadu 2025 po osmé hodině ranní zasahovaly jednotky profesionálních hasičů ze stanic ve Velkém Meziříčí, Velké Bíteši, Třebíči a Žďáru nad Sázavou u dopravní nehody dvou vozidel na 158. km dálnice D1 ve směru na Brno. Došlo ke zranění 10 osob. Hasiči poskytli zraněným předlékařskou pomoc. Dále spolupracovali s přivolanými zdravotníky a kompletně zajistili místo události. Následně hasičské autobusy převezly 52 cestujících do bezpečí na nejbližší čerpací stanici.

Srážka dvou kamionů

V pátek 11. listopadu 2025 po deváté hodině ranní zasahovaly jednotky profesionálních hasičů ze stanic ve Velkém Meziříčí a Velké Bíteši u dopravní nehody dvou nákladních vozidel na 155. km dálnice D1 ve směru na Brno. Hasiči vyprostili zraněného řidiče a poskytli mu předlékařskou pomoc. Dále kompletně zajistili místo události.

npor. Jiří Doležal
velitel stanice Velké Meziříčí

Mikroregion vstoupil do Tepny Vysočiny

Ve čtvrtek 20. listopadu se v koncertním sále Jupiter klubu konala valná hromada Mikroregionu Velkomeziříčsko-Bítešsko. Krom projednání nezbytných záležitostí a schválení rozpočtu se starostové věnovali mnoha žhavým tématům.

Obce se rozhodly podpořit činnost Místní akční skupiny Most Vysočiny, která bude pokračovat v projektu MAP V – Místní akční plán rozvoje vzdělávání v ORP Velké Meziříčí. „Cílem projektu je podporovat společné plánování, informování a spolupráci zřizovatelů, škol a ostatních aktérů ve vzdělávání,“ uvedla Naděžda Jašová, manažerka MAS Most Vysočiny.

Schválili také vstup mikroregionu do destinační společnosti Tepna Vysočiny, a podpořili tak celé území působnosti Tepny. „Mezi hlavní cíle této organizace patří zvýšení konkurenceschopnosti oblasti, fungující a efektivní řízení a rozhodování v oblasti cestovního ruchu, zajištění efektivní a koordinované marketingové činnosti za účelem propagace území a zajištění plat-

formy pro zastupování, prosazování a hájení zájmů svých členů,“ přiblížil předseda mikroregionu Michal Drápela. Starosta Velkého Meziříčí Alexandros Kaminaras starostům zprostředkoval zkušenosti Velkého Meziříčí, které je zakládajícím členem této destinační společnosti.

Vedoucí pobočky Státního pozemkového úřadu ve Žďáru nad Sázavou Petr Pejchal, seznámil všechny přítomné s procesem provádění pozemkových úprav a jejich významu pro krajinu.

V dalších bodech jednání se zástupci obcí věnovali možnostem čerpání dotačních prostředků z výzev, které vypisuje Místní akční skupina Most Vysočiny. Předseda mikroregionu dále promluvil o důležitosti primární prevence v oblasti kybernetických hrozeb. Cílem programu je obeznámit veřejnost s novodobými nástrahami kyberprostoru, zvýšit povědomí o kyberkriminalitě, snížit narůstající trend kyberpodvodů.

Radní Kraje Vysočina pro lesní a vodní

hospodářství, zemědělství, životní prostředí Pavel Řehoř seznámil starosty s aktuální situací v oblasti podpory staveb čistíren, kanalizací a vodovodů či stavu vyplácení podpory pro vlastníky lesů. Přiblížil také problematiku likvidace odpadů na území kraje.

Velmi zajímavým tématem byly akcelerační zóny, ve kterých bude možné v budoucnu stavět větrné elektrárny. Tuto problematiku představil Roman Slouka z odboru životního prostředí a zemědělství Kraje Vysočina.

Posledním velmi důležitým bodem jednání byla likvidace textilního odpadu, se kterou se obce v současné době potýkají. Představeny byly tři varianty řešení tohoto problému a jednotlivé obce budou muset zvolit jednu z nich.

Celé jednání s přehledem a jistotou řídil předseda mikroregionu, starosta obce Martinice, Michal Drápela.

Petr Chňoupek

Koncert v Netíně doplní vánoční tradice

Nadační fond Františka Podstatzky Lichtensteina pořádá tradiční koncert v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Netíně. Akce začne v neděli 7. prosince v 17 hodin na farním dvoře, kde návštěvníky přivítá žesťový soubor pod vedením Josefa Vaňhary. Podávat se bude hřejivý punč s cukrovím, k dispozici budou i dárky z charitativních dílen.

Posluchačům se pak v kostele představí netínský pěvecký chrámový sbor, soubor FF ensemble pod vedením Františka Fialy spolu s barytonistou Vojtěchem Sklenářem a Jaroslavem Tůmou, který zahraje na varhany.

Hudební program doprovodí adventní setkání pro děti na téma vánočních tradic v režii Oblastní charity Žďár nad Sázavou.

Součástí bude zdobení vánočních ozdob, rozkrajování jablíček, tvoření nepečeného cukroví, pouštění svíček po vodě, psaní dopisu Ježíškovi či fotokoutek s překvapením. Výtěžek dobrovolného vstupného podpoří uživatele s mentálním a kombinovaným postižením denního stacionáře Nesa ve Velkém Meziříčí.

mars

Dobrovolníci si připomněli protižidovský pogrom

Při příležitosti výročí Křišťálové noci dobrovolníci ve Velkém Meziříčí vyčistili Kameny zmizelých. Sešli se v neděli 9. listopadu, aby si připomněli zdejší oběti holocaustu.

Patnáct dobrovolníků, mezi nimiž se objevila řada nových tváří, se ujalo čištění dvaceti šesti mosazných kostek vsazených do dlažby chodníků. Jsou právě před domy, v nichž žili židovští spoluobčané

před tím, než odjeli transportem v květnu 1942 do Terezína. Kameny se nacházejí v ulicích Sokolovská, Novosady, Vrchovecká, Hornoměstská a Rozkoš, kde jsou v současné době dva se jmény Ignáce Zeissela a Mořice Himmelreicha vyjmuty kvůli probíhající rekonstrukci centra města.

Martina Strnadová
foto Jitka Matějčková

Meziříčský uličník

aneb zajímavé domy v našem městě

Každý dům by mohl vyprávět – o stavbě samé, o majitelích nebo zajímavých nájemnících. Některé z nich si připomeneme. Stále zůstáváme v ulici Komenského, v minulosti nazývané Špitální nebo Panská.

Marie Ripperová

Dům č. 120

Jednopatrový řadový dům má dochovanou původní dispozici z první poloviny 16. století. Mírně zalomené uliční průčelí svědčí o tom, že dům v minulosti vznikl spojením dvou domů. Půlkruhově zaklenutý vjezd má po stranách patníky a je opatřený vraty s malými dvířky uprostřed. Vrata jsou zdobena umělecky kovaným klepátkem. Je to ovšem kopie, originál je uložen v muzeu. Ve výklenku průjezdu stávala barokní socha sv. Floriána 1,25 m vysoká. Dům je kulturní památkou.

V roce 1609 dům koupil kantor Bartoloměj Itali za 140 kop počtu moravského. Jak bylo tehdy zvykem, splácel jej po čtyřech kopách ročně, až v roce 1636 dům zcela splatil. V roce 1648 byl zpustlý dům prodán Řehoři Hálovi za 60 zl. moravských, které

měl splácet Italovým potomkům. Na dobu dvou a půl roku byl dokonce osvobozen od kontribucí, aby mohl peníze využít na obnovu domu. Zřejmě dům nesplatil, protože ho v roce 1663 prodával Bartolomějův syn Fabián Itali. Ten v zastoupení bratra Mikuláše, který byl v tu dobu vojákem, i švagra Pavla Špíny, manžela sestry Kateřiny, prodal dům Mikuláši Ránoveselému. Protože byl dům v předešlém roce poškozen povětřím, činila kupní cena jen 16 zlatých. V roce 1680 se stal majitelem Mikulášův syn Vavřinec Ránoveselý.

Roku 1718 koupil dům od dědice Antonína Ránoveselého Václav Koranda, který mu dal jako protihodnotu svůj dům o několik domů blíže ke kostelu a zbytek splácel. V roce 1761 dům zdědil jeho syn Josef, který vyrovnal otcovy dluhy a ještě téhož roku dům vyměnil se soukeníkem Fran-

tiškem Kalabem za jeho dům ve Vrchovci. Dům v Dolní ulici měl hodnotu 600 zlatých, zatímco dům ve Vrchovci měl cenu nižší. Proto Kalab přidal ještě 150 zlatých hotově, k tomu „cent vlny, sukno na šaty, též manželce jeho na kožíšek“. Přesto mu zbyly ještě nějaké splátky. K provozování svého řemesla si vymínil svobodný přístup k soukenickému rámu u svého předešlého domu. V držení rodiny Kalabovy zůstal dům do roku 1828, kdy jej v dražbě koupil Adam Trošanér za 2000 zl. stě., ale již v roce 1832 dům prodal Františku Klisenbauerovi.

Roku 1847 dům koupil majitel mlýna a přádelny Ignác Máca. Ten budovu v roce 1855 odstoupil své dceři Aloisii a jejímu manželovi, soukenickému mistru Františku Orlovi původem z Bystrice. Manželé zde bydleli s malou dcerkou. Další čtyři byty obývali úředníci, krejčí i pomocný řemeslník.

V roce 1862 dům za 5400 zl. koupila Josefa Svobodová, dcera voskaře a perníkáře Jana Svobody. Dne 24. listopadu 1862 se provdala za voskaře a perníkáře Josefa Rosu, syna perníkářského mistra z Chotěboře. Nevěště bylo 49 let, jejímu ženichovi 41. V roce 1869 byla uvedena jako perníkářka, které v provozování řemesla pomáhal manžel Josef. Z dalších obyvatel domu připomeneme kartáčníka Františka Prantla s manželkou, dvěma dcerami a synem nebo krejčovského pomocníka Josefa Hollana s manželkou a dvěma dětmi. Bydlel zde také krejčovský mistr František David s manželkou, dvěma dcerami a synem, zchudlý pekař František Dohnal s manželkou a dvěma syny, či hostinský a řezník Josef Kottik s manželkou, synem a třemi dcerami.

V roce 1879 koupil dům řeznický mistr Josef Šlapal, který zde žil s manželkou a dvěma syny. Pro péči o dvě krávy, jalovici a deset ovcí si držel také čeledína a děvečku. V letech 1880-1890 zde bydlel i další řezník Josef Plachetka s manželkou, dvěma syny a dcerou. Starší syn Josef byl řezník, mladší Ferdinand pracoval jako úředník. Mezi nájemníky bychom našli i truhlářského mistra Františka Práška nebo hodinářského mistra Antonína Čapka. K domu patřilo hospodářství a měl v zadním traktu také stodolu. Když v roce 1882 vyhořela, obec ji z požárních důvodů nepovolila znovu postavit. Od roku 1885 byl majitelem řezník František Šlapal s manželkou Annou. Kromě syna byl členem domácnosti i učeň. Pacholek a služka se věnovali polnímu hospodářství. Otec Josef Šlapal byl už vdovec, žil na výměnku se synem Josefem. Ostatní nájemníci zůstali většinou stejní. Přibyl soukeník z Kallabovy továrny Vincenc Brancovský s manželkou, čtyřmi dcerami a synem. Z důvodu nemoci František Šlapal v roce 1898 odstoupil hospodářství manželce Anně. V roce 1900 pobýval v chorobinci v Černovicích u Brna. Anna Šlapalová žila v domě s tchánem Josefem, dvěma syny a čeledínem. K nájemníkům patřil kominický mistr Jan Aufgevekt, kancelářský pomocník Jan Stanislav, který žil se sestrou, nebo tkadlec Jan Hejmal s manželkou, třemi syny a dcerou. Bydlel zde také odborný učitel měšťanské školy Vojtěch Marzy s manželkou, třemi syny a dvěma dcerami. Na stravu a byt měli ještě tři studenty reálky.

V roce 1910 už byla Anna Šlapalová vdovou. Věnovala se polnímu hospodářství, syn František pracoval jako pekařský pomocník a syn Josef studoval na učitele. V domě postavili pekařskou dílnu. Nájemnice Kateřina Schidlíková provozovala dámské krejčovství, kde ji jako tovaryška vypomáhala její sestra Kristýna. V dalším bytě bydlela rodina Jandova, vdova spolu se synem provozovali řemeslo – malířství a pozlacovačství. Jedna ze dvou dcer byla modistka.

František Šlapal mladší zdědil dům v roce 1923. V té době už byl pekařským mistrem a měl dva učně. V domě dále bydlel František Vlach, který měl výkroj kůží v Palackého ulici. V bytě s ním bydlela manželka, syn a dcera, dále schovanka a obuvnický učeň. Z dalších nájemníků si připomeneme výrobce decimálních vah Františka Příhodu.

V roce 1939 bylo přistavěno dvorní křídlo.

Uplynulo 130 let od narození Ludvíka Svobody

Zástupci města Velké Meziříčí položili věnec u památníku v Hroznatině.

Ludvík Svoboda

(25. 11. 1895 Hroznatín – 20. září 1979 Praha)

Základní vzdělání získal ve škole v Rudíkově a pokračoval na Zemědělské zeměské škole ve Velkém Meziříčí. Za první světové války sloužil u 81. pěšího pluku a po dobrovolném odchodu do zajetí sloužil u československých legií. Po válce zůstal u armády. V roce 1939 opustil republiku a přes Polsko se dostal do Sovětského svazu, kde stál u zrodu 1. československého armádního sboru. Ještě před koncem války se stal ministrem národní obrany. Začátkem padesátých let byl krátce vězněn a po propuštění pracoval v JZD Hroznatín.

V době Pražského jara byl 30. března 1968 zvolen prezidentem ČSSR. Ve funkci skončil v roce 1975.

Petr Chňoupek

Prezidentova první láska

Mladý Ludvík Svoboda studoval na Zemědělské zeměské škole. Do i ze školy chodil pěšky přes Oslavici. A cesta to pro něj jistě byla příjemná, protože právě v této vsi potkal svoji první lásku.

Tou byla mladá služka u oslavického sedláka Jana Doležala Marie Pokorná. V domě Jana Doležala se i narodila, protože její matka Bohumila Doležalová byla sedlákovou sestrou. Ta se seznámila s kamenickým pomocníkem z Oslavice Eduardem Pokorným a z jejich vztahu se narodila Marie. Rodina pak žila v Oslavici v domě číslo popisné 57.

„Znal jsem se s jednou dívkou ze vsi Oslavice. Jmenovala se Mařenka. Často jsem ji vyprovázel z Velkého Meziříčí až k nim do vsi. U muziky jsem míval oči jen pro ni. Líbila se mi,“ píše Ludvík Svoboda v knize Cestami života.

Ovšem osud je někdy zlý. Mařenka onemocněla zápalom mozkovým blan a ležela v třebíčské nemocnici.

„Naposledy jsem ji spatřil na chodbě v nemocnici, když ji nesli na nosítkách. Ještě jsem od ní dostal lístek na rozloučenou, psaný rukou jejího příbuzného. Asi jsme se měli rádi. Bylo mi ji velmi líto a dlouho jsem na ni nemohl zapomenout,“ napsal Ludvík Svoboda.

foto: www.ludviksvoboda.cz

Marie Pokorná zemřela v třebíčské nemocnici 4. dubna 1913 a o dva dny později byla pohřbena na moráňském hřbitově. Matrika uvádí jako příčinu úmrtí zánět pobřišnice, ne tedy zápal mozkových blan. Ale to není vůbec podstatná věc. Asi jen těžko si dokážeme představit bolest v srdci mladého hochy.

Když pak později Ludvík Svoboda navštívil se svojí ženou Irenou Velké Meziříčí, paní Irena položila na hrob Marie Pokorné kytici lučního kvítí. **Petr Chňoupek**

Dasha v Jupiter klubu, foto Tomáš Adam

Koncert Terra Alta v zámecké jídelně, foto Martina Strnadová

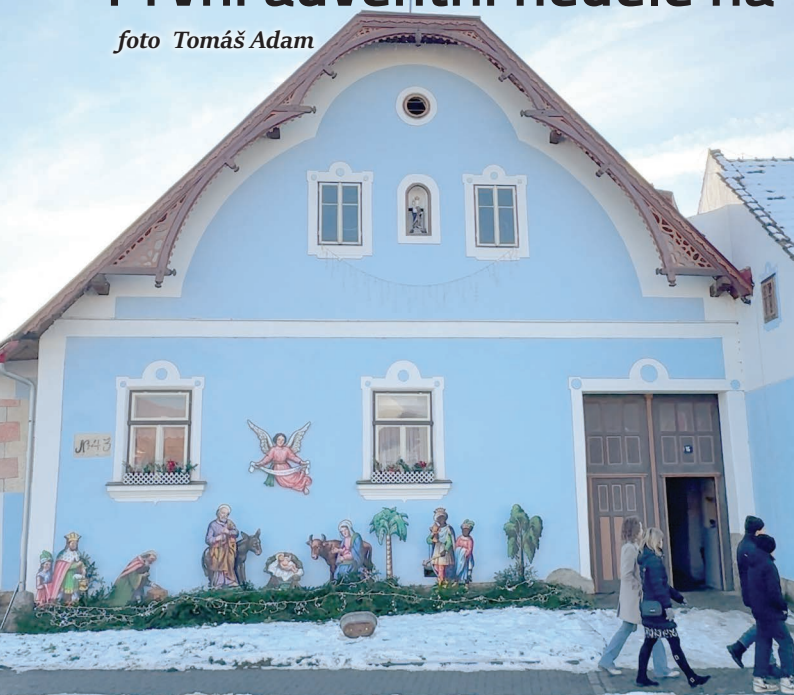
Workshop akvarelové malby s Evou Pejchalovou v Jupiter klubu, foto archiv Evy Pejchalové

Přednášky o Janu Zahradníčkovi a Ludvíku Svobodovi v Jupiter klubu, foto Petr Chňoupek

První adventní neděle na Modrém statku v Měřině

foto Tomáš Adam

Slavnostní představení nové knihy

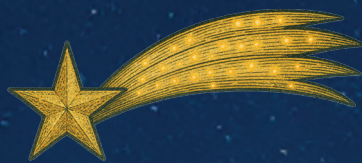
10. prosince | 17.00
VESTIBUL KINA

- představení knihy starostou Alexandrosem Kaminarase
- povídání Martina Štindla
- beseda s autory

100 stran fotografií města z míst, která málo vidíte
a informací o věcech, o kterých se běžně nemluví.
Nejlepší vánoční dárek.

Velkomeziříčský PŘEDVÁNOČNÍ ČAS

Sobota 6. 12.
od 16.30
náměstí

vystoupení pěvecké skupiny
HLASOPLET

Pátek 12. 12.
od 19.00
zámek

Vánoční koncert
s kapelou NA POHODU

Sobota 6. 12.
od 19.30
kostel sv. Mikuláše

Cesta k pramenům
promítání o archeologickém
průzkumu kolem kostela

Úterý 16. 12.
od 15.30
náměstí

Vánoční dílničky
s Dózou

Neděle 7. 12.
od 16.00
kostel sv. Mikuláše

Brněnské
kontrabasy
slavnostní koncert ke cti
svatého biskupa Mikuláše

Neděle 21. 12.
od 16.30
náměstí

Ledové kino

Čtvrtek 11. 12.
od 16.30
Jupiter club

Vánoční čtení
s dílničkou

Novoroční ohňostroji

1. ledna 2026 | 17.00

NÁMĚSTÍ Velké Meziříčí

Martin Neufuss Trio

projev starosty města
Alexandre Kaminarase

ohňostroji

animák v kině zdarma

Odpálení ohňostroje je omezeno novelou zákona
o pyrotechnice. Zajistili jsme tedy jiné odpalovací místo,
abychom vám novoroční oslavu přinesli tak, jak jste zvyklí.

MĚSTSKÝ PLES

2026

17. ledna 19:30

Jupiter club Velké Meziříčí

Moondance Orchestra
DJ Sláva

19:30 začátek plesu	21:00 světelná show
19:45 videoprojekce	22:00 taneční vystoupení
20:00 slavnostní zahájení	24:00 losování tomboly
starostou města	02:00 konec plesu
předtančení	

Předprodej vstupenek
od 3. 12. 2025
v TIC v budově radnice

www.jupiterclub.cz

Vzpomínáme

Dne 23. 11. 2025 uplynul rok od úmrtí mé maminky **Jiřiny Vítkové** z Ronova-Ořechova. S láskou, vděčností, úctou, pěknými vzpomínkami a i s bolestí a smutkem v srdci vzpomíná dcera Zlata s rodinou.

„Utichlo srdce, uběhl čas, vzpomínku v srdci má každý z nás...“

Dne 27. listopadu 2025 uplynulo osm let, plných vzpomínek, kdy nás opustil pan **Ladislav Pažourek**.

Stále vzpomínají manželka a děti s rodinami.

„Čas plyne a nevrací, co nám vzal...“

Dne 29. listopadu 2025 uplynul druhý rok, co nás navždy opustil pan **Jindřich Hubl** z Velkého Meziříčí.

S láskou vzpomínají manželka, dcera a syn s rodinami.

„Kdo poznal tě, ten měl tě rád, uměl jsi pomoci i rozesmát, své blízké potěšit a lásku dát.“

Dne 3. prosince 2025 uplynulo 10 let od úmrtí pana **Josefa Čipery** z Velkého Meziříčí.

„Ten, kdo tě znal, si vzpomene.“

„Ten, kdo tě měl, rád nikdy nezapomene.“

S úctou dcera Zdenka s rodinou, vnučka Lenka s rodinou a vnuk Vlastimil s rodinou

„Život je jen okamžik, ale láska a vzpomínky jsou věčné.“

Dne 5. prosince 2025 uplyne 5 let, co nás navždy opustil náš drahý manžel, tatínek a dědeček, pan **Ludvík Janák** z Martinic.

S láskou vzpomínají a za tichou vzpomínku děkují manželka Ivana, dcera Veronika a syn Tomáš s rodinami.

„Už nejsi tam, kde jsi bývala, ale jsi všude tam, kde jsem já.“

Dne 5. 12. 2025 uplyne třetí rok, co nás navždy opustila naše drahá dcera, sestra, teta a prateta, paní **Jaroslava Brodská**.

S láskou stále vzpomíná zarmoucená rodina.

„Čas plyne, vzpomínky v srdci zůstávají.“

Dne 6. prosince uplyne 15 let od úmrtí pana **Karla Divíše** z Borů. Kdo jste ho znali, věnujte mu s námi tichou vzpomínku.

Mila s rodinou

„Jak tiše žila, tak tiše odešla, skromná ve svém životě, velká ve své lásce a dobrotě.“

Dne 8. 12. uplynou dva roky, co nás opustila naše nejmilejší maminka, manželka, babička, prababička, sestra a kamarádka **Mária Stará**. (* 4. 9. 1949 † 8. 12. 2023)

S láskou a velkou bolestí stále vzpomínáme. Láska zůstane, ta smrti nezná.

Dne 18. 12. 2025 vzpomeneme 20 let od chvíle, kdy nás navždy opustila paní **Božena Patřičná** z Velkého Meziříčí.

Za tichou vzpomínku děkují Jaromír a synové s rodinami.

Dne 21. prosince uplyne 25 let, co nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek a bratr, pan **Antonín Střecha** ze Lhotek. S láskou vzpomíná a všem za tichou vzpomínku děkuje sestra s rodinou.

Dne 22. 12. 2025 uplyne šest smutných let ode dne, kdy nás opustil náš milovaný manžel, tatínek, dědeček, pan **Zdeněk Dufek**.

S láskou vzpomínají manželka Věra a syn Jiří s rodinou.

„Je smutné bez Tebe žít, nemá kdo poradit, potěšit.“

„Jak sluneční jas a hvězdy svít, tak čistá Tvá duše, maminko, byla. Za Tvoji lásku přejeme Ti Boží klid.“

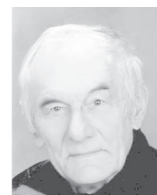
Dne 24. prosince by paní **Blažena Hladká** oslavila své 102. narozeniny. Odešla tiše 23. listopadu 2016.

Na její laskavé srdce stále vděčně vzpomínají dcery s rodinami.

„Smrt nám může vzít milovaného člověka, ale nikdy nám nevezme lásku a vzpomínky na něho.“

Dne 24. 12. 2025 uplynou dva roky, kdy nás navždy opustil pan **Pavel Babák** z Velkého Meziříčí. Stále žiješ v našich srdcích a vzpomínkách. S láskou vzpomínají manželka Lada, syn Pavel a dcera Kateřina s rodinami.

Dne 19. ledna 2026 uplynou tři roky, kdy mi zemřel manžel **Jiří Večeřa**, bývalý výpravčí železniční stanice Křižanov. Stále vzpomínají manželka a dcera Lenka Bártíková.

Dne 4. ledna 2026 uplynou dva roky, co mi zemřel syn **Jiří Večeřa** ve věku 46 roků. Stále vzpomínají matka a sestra Lenka Bártíková.

Dne 7. prosince 2025 uplyne rok od úmrtí pana **Josefa Simonidese** z Mostiště. Vzpomínají manželka a děti.

Odešli z našich řad

Mgr. **Vojtěch Košábek**, 26. 10. 2025, 96 let, Křižanov
Děkujeme všem, kteří tichou vzpomínkou uctí jeho památku.
Zarmoucená rodina

Milada Drápelová, 30. 10. 2025, 73 let, Velké Meziříčí

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 8. 11. 2025 s paní Miladou Drápelovou z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Jaroslav Horký, 1. 11. 2025, nedožitých 70 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 6. 11. 2025 s panem Jaroslavem Horkým z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

František Nedoma, 5. 11. 2025, 89 let, Olší nad Oslavou
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 15. 11. 2025 s panem Františkem Nedomou z Olší nad Oslavou.
Zarmoucená rodina

Bohuslav Hašek, 11. 11. 2025, 94 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 13. 11. 2025 s panem Bohuslavem Haškem z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Stanislava Kočí, 13. 11. 2025, 86 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 21. 11. 2025 s paní Stanislavou Kočí z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Anna Šoukalová, 15. 11. 2025, 91 let, Svařenov
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 22. 11. 2025 s paní Annou Šoukalovou ze Svařenova.
Zarmoucená rodina

Marie Mikulášková, 16. 11. 2025, 91 let, Velké Meziříčí

Kamil Bula, 18. 11. 2025, 49 let, Velké Meziříčí

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 29. 11. 2025 s panem Kamilem Bulou z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Jiřina Škodová, 19. 11. 2025, 83 let, Měřín

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 24. 11. 2025 s paní Jiřinou Škodovou z Měřína.
Zarmoucená rodina

Marie Lysáková, 19. 11. 2025, 92 let, Velké Meziříčí

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 26. 11. 2025 s paní Marií Lysákovou z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Blahopřání

Dne 20. listopadu oslavili manželé **Květoslava a Miloš Koukalovi** nádherných 60 let společného života.

Říká se, že diamanty jsou věčné, ať věčně trvá i vaše láska.

Hodně zdravíčka a lásky přejí dcery s rodinami.

Inzerce

Prodáváme levné směsi pro nosnice, králíky, prasata, brojlerů a další, dále originál nové přepravky na drůbež. V případě zájmu volejte 737 477 773, Hrbov 42.

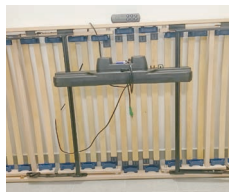
Koupím staré hračky, šlapací autíčka, pивní lahve s nápisem, plechovice od olejů, motocykly a součástky k nim, tel.: 732 400 672. Děkuji.

Koupím vojenskou výstroj např.: vysouvací nože, tropické klobouky, oblečení pískové zelené, modré barvy, kanady boty okované-plátěné, maskáče, muniční bedny, bundy s kožíchem, ruksaky. Nabídněte cokoliv i poškozené! Volejte nebo prozvoňte na tel.: 732 400 672. Děkuji.

Sběratel s více než 30letou praxí, koupí a bezplatně ohodnotí starožitnosti všeho druhu. Např.: obrazy, mince, zlato, hodiny, porcelán a další starožitnosti. Platím vždy hotově na místě. Nejlepší ceny od sběratele! Tel.: 732 961 266.

Samoobslužný prodej vánočních stromků přímo z plantáže. Nabízíme jedle kavkazské, korejské, balzámové a obrovské. Cena stromku je 400 Kč za kus bez rozdílu velikosti. Balení stromku do sítě zdarma, do vaku 50 Kč. Školka se nachází v Olší nad Oslavou po silnici směrem na Netín, po ujetí 150 metrů odbočit vpravo, po 600 metrech odbočit vlevo a po 50 metrech dojedete ke školce. Prodávát budeme o sobotách od 10 do 14 hodin ve dnech 6. 12., 13. 12. a 20. 12. 2025 a ve středu od 12 do 15 hodin ve dnech 3. 12., 10. 12., 17. 12. 2025. Tel. 777 802 742.

Prodám polohovací, elektrický, lamenový rošt 90 × 200 cm s dálkovým bezdrátovým ovládáním. Rošt byl použit jenom zkušebně. Pořizovací cena 10 900 Kč, prodám za 9 000 Kč. Tel. 771 114 138.

Mateřská škola Velké Meziříčí, příspěvková organizace - pracoviště MŠ Mírová hledá od 5. 1. 2026 do 30. 6. 2026 zástup za pracovní neschopnost na pracovní pozici učitelky - pracovní úvazek 1,00. V případě zájmu volejte telefonní číslo 604 504 506 nebo pište na e-mail reditelkam@skolkavm.cz.

Mateřská škola Velké Meziříčí, příspěvková organizace - pracoviště MŠ Nad Plovárnou hledá od 5. 1. 2026 asistenta pedagoga, pracovní úvazek 0,6389. V případě zájmu volejte telefonní číslo 604 504 506 nebo pište na e-mail reditelkam@skolkavm.cz.

V obou případech se může zaměstnanec stravovat.

Realizace a údržba zahrad
Michal Prudek

Tel.: + 420 792 777 427
Prudek.M@seznam.cz

HOTEL HAVLOV

PRESIDENT RELAX & WELLNESS RESORT

ROMANTICKÉ SVATBY

Řekněte si své „ANO“ v romantickém prostředí samoty Havlov nad malebným údolím řeky Bobrůvky s výhledem do údolí Malé i velké romantické svatby až pro 300 osob (restaurace, vyhlídková terasa „Panorama“, nádvoří hotelu)

FIREMNÍ AKCE

Ideální prostředí vzdálené od civilizace pro pořádání kongresů, školení, teambuildingů a dalších firemních akcí

VÁNOČNÍ VEČÍRKY

Dopřejte si vánoční večírek v klidné lokalitě Havlova vhodné pro firemní a soukromé vánoční večírky

Ubytování v hotelových pokojích, 2 lůžkových chatkách a srubech

Restaurace s barem až pro 150 osob, venkovní zahrádka

Wellness centrum (vnitřní bazén, vnitřní a venkovní whirlpool, sauna, parní kabina, masérna s tropickým deštěm, rekondiční stoly SLENDER LIFE), krytá venkovní terasa PANORAMA s lůžky s výhledem do údolí

Rybník s leknínovým jezírkem a ohništěm na táboráky

HOTEL HAVLOV, Žďárec 63, www.hotelhavlov.cz, tel.: 725 295 956

invia
Velké Meziříčí

Šťastný Nový rok!
Jsme tu pro vás i
v roce 2026.

Náměstí 80, Velké Meziříčí,
720 600 400 michal.polak@invia.cz

SAMOOSLUŽNÝ PRODEJ
ČESKÝCH JABLEK

OTEVŘENO DENNĚ 00.00–24.00
OTÍN 67

25 Kč
KG

VÍCE NA NAŠEM
FACEBOOKU

SANBORN: Jsme regionální lídr v CNC výrobě, který spojuje špičkové technologie s kvalitními lidmi

Společnost Sanborn prošla v posledních letech výraznými změnami. V roce 2023 se stala součástí maďarského průmyslového holdingu Oriens, následovala strategická fúze s firmou S&K Tools a Znojemskými strojírnami. Tradiční velkomeziříčské firmě se daří. Už téměř rok stojí v jejím čele zkušený manažer Jozef Hajden, který nám představil aktuální plány na další směřování firmy.

Co bylo vaším hlavním úkolem po nástupu do funkce?

Propojení a sloučení tří samostatných firem. Sjednotili jsme firemní procesy i způsob komunikace. Vytvořili jsme jednu silnou entitu, která našim zákazníkům dokáže nabídnout širší spektrum služeb a produktů.

Jaké jsou dlouhodobé plány společnosti Sanborn?

Investujeme do strojového parku a ve Znojmě stavíme novou průmyslovou halu. S rostoucí výrobou máme velké náborové plány. Daří se nám. V současnosti hledáme další zajímavé akvizice, a to v západní Evropě. Chceme si otevřít dveře na nové trhy i do nových segmentů.

Lidé se obávají krize v automobilovém průmyslu. Vy plánujete akvizice...

V našem zákaznickém portfoliu dominuje energetika a ropný průmysl. Vyrábíme komponenty do motorů velkých dopravních prostředků jako jsou vlaky a lodě. Pracujeme pro letecký a kosmický průmysl a posilujeme naši pozici v segmentu obrany. Naše pozice je velmi silná a stabilní!

Jak vidíte budoucnost českého strojírenského průmyslu?

Evropa potřebuje být soběstačná a my máme silnou tradici strojírenské výroby, kterou umíme rozvíjet. Velkou příležitostí jsou pro nás moderní technologie. Budoucnost patří automatizaci a robotizaci. Ale pozor: Šikovné lidi budeme potřebovat vždy. Zakládáme si na tom, že investujeme nejen do technologií, ale především do lidí.

Jozef Hajden

jednatel a CEO společnosti SANBORN

Zajímavou práci najdete blíž, než si myslíte. Nabízíme příležitost pro zkušené CNC seřizovače i čerstvé absolventy

Šárka Matyášková

personální ředitelka společnosti SANBORN

Naše společnost prosperuje a chceme, aby lidé věděli, že dobře placenou práci najdou i v našem regionu. Nabízíme zajímavé finanční ohodnocení a možnost, aby lidé rostli společně se Sanbornem.

Máme zájem o šikovné lidi, kteří se společně s námi chtějí rozvíjet a hledají práci v perspektivním oboru. Pro uchazeče z větší dálky jsme připravili příspěvky na dojíždění i nabídku ubytování ve Velkém Meziříčí.

Podporujeme nové talenty. Díky novému

vlastnímu školicímu programu si poradíme s výchovou potřebných specialistů i z uchazečů bez předchozí praxe nebo strojírenského vzdělání. Rozhodující je pro nás technické myšlení a ochota učit se.

Pokud uvažujete o změně a hledáte nové pracovní příležitosti, ozvěte se nám. Aktuálně hledáme na naše pobočky desítky nových kolegů.

Více informací najdou zájemci na www.sanbornak.cz.

SEŘIŽ SVOJI BUDOUCNOST CNC SEŘIZOVAČ S OBSLUHOU

až 65 000 Kč

www.sanbornak.cz

Naše odpoledne s dětmi

Jsm rádi, že se v našem Domě s pečovatelskou službou často konají besedy s různou tematikou. Proto jsme uvítali, že 10. listopadu za námi přišlo 20 dětí ze Základní a Praktické školy Velké Meziříčí. Tato škola se zapojila do celorepublikového happeningu Jsem laskavec v rámci aktivity Radost seniorům. Děti přišly v doprovodu učitelů v čele s ředitelem školy Josefem Prokopem. Všichni se tak zapojili do celosvětového Dne laskavosti, který byl vyhlášen už po deváté a jehož cílem bylo udělat dobrý skutek pro někoho jiného. Letošní ročník vyhlásil několik témat: vlastní nápad, pomoc zvířatům, sbírku oblečení pro potřebné a radost seniorům. Dozvěděli jsme se, čeho už se děti zúčastnily: byla to např. příprava drobného pohoštění pro kuchařky, které jim vaří, sbírka výtvarných a psacích potřeb pro Klokánek, výroba ptačích krmítek pro školní zahradu a zámecký park, sbírka pamlsků pro kočky z útulku, výroba knoflíků pro štěstí aj. Podílely se také na akci Uklidme si svět. Všechny akce organizovali pedagogičtí pracovníci školy. Je zajímavé, že tato velkomeziříčská škola patří k nejstarším speciálně pedagogického zaměření v Kraji Vysočina. Poskytuje vzdělání žákům s různým stupněm mentálního postižení, kombinovanými vadami a také autistům. Jejím zřizovatelem je Kraj Vysočina a spolupracuje i s městem Velké Meziříčí.

A nyní k našemu vlastnímu odpoledni s dětmi z této školy. Byli jsme překvape-

ní hned od začátku. Děti nás čekaly v naší jídelně, vypadaly klidně, spokojeně a některé dokonce i radostně. Připravily si pro nás vánoční přáníčko, a ještě před námi je zdobily. Zazpívaly si s námi lidové a vánoční písně se skvělým doprovodem kytary Michala Koudelíka, zástupce ředitele školy. Tomu se také velmi dařilo udržovat dobrou náladu dětí i nás. A během odpoledne už to pro nás nebyly cizí děti, ale Natálka, Tonda, Daniel, Ema, Nikolka, Verunka, Mája a všechny další. Všimli jsme si také, že jejich učitelky a vychovatelky jsou velmi aktivní a spolu s ředitelem školy se dětem stále věnují. Proto jsme byli rádi, že nám před odchodem všichni slíbili další společné setkání v prosinci, kdy nám přijdou zazpívat koledy. Moc děkujeme a už se těšíme. A přejeme jim hodně lásky lidí kolem nich. Přejeme jim krásné Vánoce doma i ve škole a totéž i všem těm, kdo s dětmi pracují a dávají jim nejen vzdělání, ale i kus svého srdce. Tak brzy na shledanou.

Základní škola a Praktická škola Velké Meziříčí a Sociální služby města Velké Meziříčí uzavřely smlouvu o dlouhodobé spolupráci. Budeme společně organizovat setkání klientů Domu s pečovatelskou službou a žáků Základní a Praktické školy, a to různými formami – besedy, kulturní vystoupení, výměnné návštěvy aj. Smyslem těchto akcí bude zkvalitnit a utužovat sociální vztahy v obou těchto skupinách a přinést jim všem radost do každodenního života.

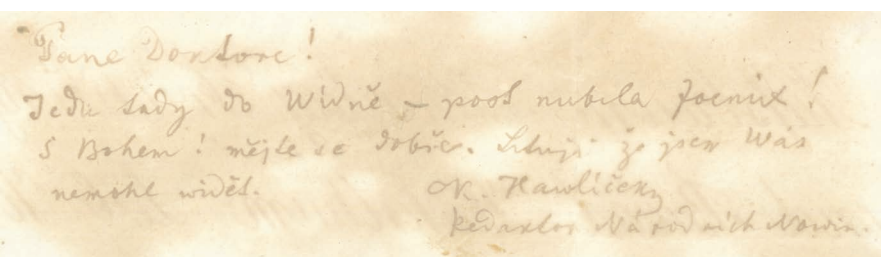
Sociální služby města děkují za spolupráci Josefu Prokopovi, Michalu Koudelíkovi, Jaroslavě Markové, Jitce Engelhartové, Aděle Kadlecové, Daně Prokopové, Dagmar Tvarůžkové, Kateřině Zeyškové a Michale Fleckové.

Jana Nachtigalová, Alena Parkanová, Josef Prokop

Jestlipak si někdy říkáte, stoupajíc cestou do strmého kopce na Horním Městě, po kom že se jmenuje ulice Skřivanova? František Skřivan byl bezesporu inspirativní osobností našeho regionu. 6. prosince letošního roku si připomínáme stotřicáté výročí úmrtí tohoto pozoruhodného lékaře.

Ač narozen 20. března 1807 v Krucemburku, téměř celý svůj dospělý život prožil ve Velkém Meziříčí. Po studiích lékařské fakulty v Praze a ve Vídni nakonec doktorát z lékařství skládal na italské univerzitě v Padově. Krátce poté nastoupil na místo panského a obvodního lékaře u nás. Těšil se veliké oblibě jak u rodiny Lobkowitzů, tak u chudého lidu. Proto si vysloužil přízvisko lékař-lidumil. Živen vlasteneckým duchem, půjčoval české knihy a časopisy, podobně jako dříve F. L. Hek v Dobrušce. Na jeho popud je pro své návštěvníky začal odebírat také kavárník Pech a osvětleného pomocníka získal i v osobě kaplana P. Jana Havlíčka. Ten na Skřivanovu radu založil soukromou školu, kde připravoval budoucí gymnazisty a zdokonaloval je v rodném jazyce. Skřivan se nevyhýbal ani hudebním akademiím, které pořádal s učitelem Františkem Sedláčkem. Vzrušených debat se zúčastnil v oblíbeném hostinci U Konička na Horním Městě. Na programu byla např. francouzská revoluce, dějiny naší vlasti, český pravopis i jeho iniciativou nově vzniklé výletišťe na Františkově. V roce 1872 koupil dům č. p. 402 na rohu ulice Zámecká na levém hornoměstském kopečku. Založil místo zvané Amerika, kde pěstoval chmel, srovnatelný svou kvalitou s žateckým. Za tímto počinem opět stála vlastenecká myšlenka. Chtěl dokázat, že není třeba prchat za zlatou horečkou, že i u nás je dostatek práce pro příčinlivé ruce. Jeho první ženou byla Jana Möllerová, vdova po hostinském U Konička, druhou pak o šestatřicet let mladší Amalie Tálská (Tálská), s níž měl dceru Olgu. Byl uznávaným odborníkem v oblasti zalesňování, členem městské rady, čestný měšťan. Od císaře Františka Josefa I. získal zlatý záslužný kříž s korunou.

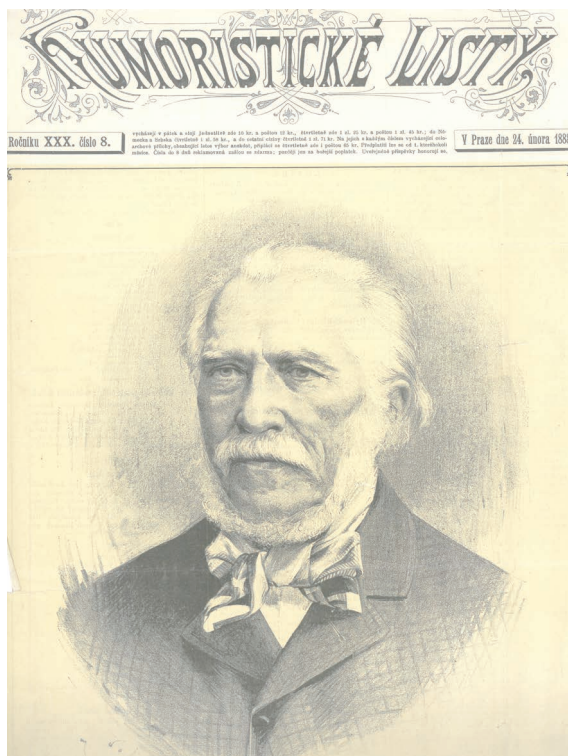

Při bádání v archivním fondu si můžeme prohlížet fotografie, zapátrat v životopisných údajích, prostudovat celou řadu různých potvrzení i vyznamenání. Nachází se zde nejen několik osvědčení z vídeňské univerzity či diplom univerzity v Padově z 20. února 1834, ale také jmenovací dekret Ludvíka knížete Lobkowitze z 26. července 1840. Kuriozitou je vzkaz Karla Havlíčka Borovského Františku Skřivanovi, kterého nezastihnul v hostinci U Konička: „Pane Doktore! Jedu tady do Wídně – post nubila Foenix! S Bohem! Mějte se dobře. Lituji, že jsem Vás nemohl widět. K. Havlíček, redaktor Národních novin.“

Ze zámku

Díl 47:

MUDr. František Skřivan v muzejních fondech

Přístroj na pouštění žilou. Do sbírek se z pozůstalosti Františka Skřivana dostal v roce 1963 prostřednictvím zdejšího lékaře Vladimíra Němečka a pozorný návštěvník jej nepřehlédne při návštěvě muzejní expozice ve druhém patře zámku. Kovový předmět, který v nás dnes vzbuzuje rozporuplné pocity, býval důležitou součástí povinné výbavy lékařského kufříku. V době absence antihypertenziv pomáhal lidem nejen v boji s vysokým krevním tlakem, ale používal se i v léčbě dalších onemocnění.

Dana Cejnková, Muzeum VM

Zámek na dva měsíce ovládla secese

Dvacet let před první světovou válkou bývá nazýváno jedním z nejšťastnějších období lidstva. Právě toto období připomíná výstava s názvem Šťastný život v secesi, která zakončuje letošní sezonu ve velkomeziříčském muzeu. Nahlédnout lze do jídelny se slavnostně prostřenou tabulí, do ložnice s ručně vyšívanou výbavou a nočním

prádlem, do dětského pokoje, do salónu, do koupelny... Stranou nezůstává ani svět módy.

Muzeum připravilo výstavu nejen ze svých sbírek, ale také díky soukromým sbírkám Jana Marouška a Zdeňky Mudrákové.

Výstava potrvá až do 9. ledna 2026.

Petr Chřoupek

Vratislav Holík slaví grandiózní úspěch

Velkomeziříčský hráč Vratislav Holík je vítězem Českého poháru v para stolním tenise.

V Českém poháru ve stolním tenise para se celkově za rok 2025 hrálo deset turnajů napříč celou Českou republikou. Vratislav Holík, hráč ST Velké Meziříčí, se zúčastnil všech. Z toho 3x vyhrál (Ostrava, Plzeň, Žďár nad Sázavou), 3x druhé místo (České Budějovice, Hodonín, Brno), 3x třetí místo (Cheb, Hodonín, Praha) a 6. místo z Prahy. Z toho všeho po sečtení všech bodů s jedenáctibodovým náskokem obsadil bezkonkurenčně první místo!

Tímto se bezesporu zapíše do kronik našeho klubu stolního tenisu Velkého Meziříčí. Za zmínku stojí, že Vratislav patří mezi největší opory A týmu a pravidelně nastupuje v divizní soutěži. Jsme všichni rádi, že hraje v našem oddíle, a my mu k tomuto úspěchu touto cestou gratulujeme.

Petr Klíma

Rozpis poutí a významných slavností ve farnostech Velké Meziříčí, Bory a Netín

12. 4.	Oslavice	Boží milosrdenství	12. 7.	Vídeň	sv. Anna
26. 4.	Mostišťe	sv. Marek	18. 7.	Bory	130 let hasičského sboru
10. 5.	Olší nad Oslavou	sv. Jan Nepomucký	19. 7.	Lhotky	sv. Anna
17. 5.	Svařenov	sv. Jan Nepomucký	25. 7.	Lavičky	sv. Jáchym a Anna
24. 5.	Netín	první svaté přijímání	26. 7.	Kúsky	sv. Anna
24. 5.	Lavičky	sv. Zdislava	26. 7.	Osové	sv. Anna
30. 5.	Velké Meziříčí – Moráň	Nejsvětější Trojice	2. 8.	Oslavice	sv. Anna
31. 5.	Zadní Zhořec	Nejsvětější Trojice	2. 8.	Rousměrov	Panny Marie Sněžné
31. 5.	Velké Meziříčí	první svaté přijímání	9. 8.	Závist	Panna Maria
31. 5.	Horní Bory	první svaté přijímání	16. 8.	Netín	Panna Maria, hlavní pouť
4. 6.	Velké Meziříčí	Boží tělo	29. 8.	Baliny	sv. Bartoloměj
7. 6.	Netín	Boží tělo	30. 8.	Dolní Bory	sv. Jiljí + dožínky
7. 6.	Bory	Boží tělo	26. 9.	Stránecká Zhoř	sv. Václav
7. 6.	Sklené nad Oslavou	Panna Maria	27. 9.	Hrbov	sv. Václav
14. 6.	Velké Meziříčí	pouť, výročí posvěcení kostela	27. 9.	Lhotky – kaple	sv. Václav
14. 6.	Radenice	sv. Antonín	4. 10.	Netín	dožínková slavnost
21. 6.	Dolní Radslavice	sv. Ladislav	25. 10.	Mostišťe	mše svatá za zemřelé
28. 6.	Petráveč	sv. Petr a Pavel	15. 11.	Netín	svatohubertská mše
3. 7.	Mostišťe	sv. Prokop	15. 11.	Horní Bory	sv. Martin
5. 7.	Kochánov	sv. Cyril a Metoděj	15. 11.	Martinice	sv. Martin
5. 7.	Cyrilov	sv. Cyril a Metoděj	6. 12.	Velké Meziříčí	sv. Mikuláš
12. 7.	Stránecká Zhoř	sv. Benedikt	27. 12.	Vídeň	Svatá Rodina

Kapři ze Závisti a Rudy půjdou na vánoční stůl

Více než dvě stovky metrů ryb vytáhli rybáři ze Závistského rybníka. Jsou určeny k předvánočnímu prodeji.

„Letos jsme vylovili asi třicet rybníků, něco z toho byla násada, něco k prodeji na sádkách. Vánočního kapra budeme mít ze dvou rybníků – lysce ze Závistského a šupináče z Rudského, který budeme lovit v pátek 14. listopadu,“ uvedl Karel Báňa z rybář-

ství Velkostatku Podstatzky-Lichtenstein a dodal, že vánoční kapr bude za stejnou cenu jako v předchozích letech. Na sádkách v Mostišťích lidé zaplatí 115 korun za kilogram a ve stánku u Kauflandu bude stát kilo kapra 125 korun.

Největší výlov rybníka s pozvánkou pro veřejnost se jednou za dva roky odehrává na hrázi Velkého netinského. Ten si však na

výlov počká do příštího roku, ale i výlov Závistského si lidé mohli užít. Mnozí si koupili živou rybu přímo na místě. Krom kaprů lysců rybáři vytáhli ze sítí 16 metrů amura, 14 metrů lína a 400 kilogramů dravců jako štika, candát a sumec.

Martina Strnadová
foto Tomáš Adam

Naši krajinu zdobí už po staletí kříže. Stojí u cest, na návších, u lesních pěšin a každý má svůj příběh. Na některých z nich najdete i jména těch, kteří je stavěli, nebo těch, kterým jsou věnovány. Pojďme si povídat o lidech, kteří už tu nejsou, ale v krajině zanechali věčnou stopu.

Olší nad Oslavou: Černův kříž

Nedaleko křižovatky silnic na Velké Meziříčí a na Netín stojí litinový kříž na kamenném podstavci. Figury Krista a Panny Marie jsou pozlacené. Kolem kříže je novodobá kovaná ohrádka. Mezi figurami je zlatě lemovaná kulatá tabulka s nápisem: Ke cti a slávě Boží / věnovali / Josefa a Frant. Černý / z Olší roku 1872.

Rodina Černova žila v Olší nad Oslavou v domě číslo popisné 34. František Černý se narodil roku 1798 v Jámách. V Jámách se narodila i jeho žena Josefa rozená Bratránková, a to v roce 1804.

František Černý zemřel 27. března 1864. Jeho žena Josefa je ve sčítacích operátech z roku 1869 uváděna jako pololánice a vdova. Josefa Černá zemřela 17. listopadu 1882 na záduchu.

Ve společné domácnosti s nimi žil synovec František Bratránek, syn Josefinina bratra, chalupníka z Jam, Josefa Bratránka a jeho ženy Františky rozené Dvořákové. František Bratránek se 11. úno-

ra 1867 oženil s Josefou (narozena 19. března 1845), dcerou pololánika z Olší nad Oslavou Josefa Bartuška a jeho ženy Anny Eleonory rozené Doležalové. Dne 27. prosince 1868 se jim narodil syn Jan, 9. února 1871 dcera Josefa, 6. května 1873 syn Josef (dne 9. července 1929 se v Netíně oženil s Hedvikou Bartuškovou rozenou Peterkovou), 3. března 1875 dcera Františka, 31. října 1877 dcera Marie a 24. února 1881 syn František.

František Bratránek zemřel 14. dubna 1888. Z ničeho nic se zadusil. Rodinné hospodářství pak pomale přebíral syn Jan, který se 14. srpna 1901 v Netíně oženil s Cecilií (narozena 30. září 1874), dcerou obchodníka z Netína číslo popisné 28 Jana Krále a jeho ženy Mariany rozené Kosourové. Dne 13. března 1904 se jim narodil syn Josef, 13. dubna 1906 syn Alois a 22. června 1908 dcera Pavla.

Petr Chňoupek

Velké Meziříčí má bohatou historii, do které se zapsala nejedna osobnost. Na některé se ovšem zapomíná. Mezi takové patří jak legionáři, tak vojáci, kteří prošli peklem front první světové války. V našem seriálu chceme připomenout osudy některých z nich.

Zapomenutí hrdinové

Kterak cestář Bílek už silvestra neoslavil

Cestář a rolník František Bílek pocházel z Mostiště. Stal se obětí už prvního válečného roku, obětí prvních válečných Vánoec. Pojďme se seznámit se jeho osudem.

František Bílek se narodil 13. dubna 1886 v Mostištích v domě číslo popisné 4, a to jako syn čtvrtlánika Františka Bílka (narozen 25. prosince 1852), který byl synem pololánika z Dobré Vody číslo popisné 10 Františka Bílka a jeho ženy Josefy rozené Podvalové. Matkou Františka byla Anna (narozena 7. června 1858), dcera čtvrtlánika a tkalce z Mostiště číslo popisné 4 Antonína Bílka a jeho ženy Františky rozené Havlíčkové.

František a Anna se vzali 17. července 1883 a 20. června 1884 se jim narodila dcera Anna, která se 2. února 1910 v Králově Poli provdala za Rudolfa Stoudka. Následoval František a po něm 15. dubna 1888 dcera Anastasie (dne 30. září 1919 se provdala za Ignáce Bartáka ze Starého Telečkova), 21. června 1890 dcera Marie (dne 5. května 1920 se provdala za Antonína Navrátila z Mostiště číslo popisné 6), 3. března 1895 dvojčata Josef (zemřel 16. března 1895) a Albín (o něm níže) a 11. července 1897 dcera Antonie (dne 14. října 1919 se provdala za obuvníka Jana Víta z Kozlova).

Když bylo Františkovi sedmnáct let, zemřel na rakovinu žaludku (11. února 1904) jeho otec. František odešel do Vysokého Mýta, kde studoval na lukařské (meliorační) škole. Tady měl předměty jako náboženství, český jazyk, zeměpis, dějepis, počty, měřičství, deskriptivní geometrie, mineralogie, geologie, botanika, zoologie, meteorologie, chemie, statika, hydraulika, stavební mechanika, geodézie, pedologie, polní hospodářství, meliorace, vodní stavby,

zemní práce, stavba silnic, pozemní stavitelství, scelování, zákonoznalství, krasopis a nepovinná němčina a zpěv.

Po absolvování školy se ve Vysokém Mýtě 23. října 1910 oženil s Františkou (narozena 23. února 1889), dcerou strojmistra ve spolkové cihelně ve Vysokém Mýtě na Krétě Václava Rozmarýna a jeho ženy Anny rozené Dušánkové ze Zámrsku. Vrátil se domů do Mostiště a začal pracovat jako cestář pro okresní cestmistrovství.

Přišla ovšem válka a František Bílek musel rukovat do armády, konkrétně do Jihlavy k 81. pěšímu pluku. S ním odjel na východní frontu. Krátce před Vánocemi, 20. prosince 1914, vypukly těžké boje pod Tarnówem. Jihlavský pluk bojoval v prostoru Szczepanowice – Plešna – Janowice. Den před Štědrým dnem, 23. prosince 1914, byl František Bílek raněn a skončil v polní nemocnici č. 8/11. Vánoce prožil v bolestech, ze kterých ho vysvobodil až 29. prosince milosrdný Anděl blažené smrti. Ještě téhož dne byl pohřben na vojenském hřbitově ve vesnici Marcinkowice.

Do války odešel i jeho mladší bratr Albín. Ten bojoval v sestavě 14. zeměbranceckého pěšího pluku. Na začátku června 1916 se zúčastnil bojů u Lucku, které jsou označovány jako Brusilovova ofenzíva. Padl 8. června 1916 v Teremnu, které je dnes předměstím Lucku. Sedlácký rod Bílků tak přišel o všechny mužské potomky. Rodinný statek převzala sestra Anastázie, která byla provdána za Ignáce Bartáka, rolnického syna ze statku číslo popisné 1 ve Starém Telečkově.

Petr Chňoupek

POMŮČKA: ANOL HAMÁKA OSYP	SKLOUZ- NUTÍ	ZNAČKA LIMONÁD	ANGLICKY „NEBO“	SLOSOVÁNÍ	BILETÁŘI	NESCHOP- NOST MLUVIT		DRUH MECHU	JEDEN I Druhý	DOVNITŘ	KONCERT- NÍ SÍNĚ	REVOLVER	LETADLO	4. TAJENKA	STOVKY
VELIKÁ HMOTNOST							EDICE DOBRO- DRUŽNÝCH ROMÁNŮ								
3. TAJENKA							OHODNOTIT BODY								
INICIÁLY HERCE MONTANDA			ZÁVĚSNÉ LUŽKO							VÝKVĚT SPOLEČ- NOSTI					
			PTÁK SVIŠTOUN							UMETAT					
POHŘEBNÍ HOSTINA				ŠACHTY					HNACÍ STROJ						HALDA
				PIJATYKA					ČESKÝ HLASATEL						
	FRAN- COUZSKÝ SKLADATEL	ZAS					ZÁSOBO- VACÍ ODDÍL					KNEDLÍČEK			
		1. TAJENKA					UMÍNĚNÝ ODPOR					POLÉVÁNÍ			
OBYVATEL SVĚTADÍLU								SUŤ NA ÚPATÍ					NUŽE		
								VADIMOVY INICIÁLY					VZÁCNÝ SUDO- KOPYTNÍK		
ODDĚLITI RYČEM						NĚMECKY „TEPRVE“					SVAZEK CHRASTÍ				
						OPUŠTĚNÁ					CITOSL. TROUBENÍ				
OBYVATEL PYRENEJÍ					PIJAVÁ					MORDA					
					TVOŘENÁ LANY					MUŽSKÉ JMÉNO					
NÁZEV ZNAČKY DUSIKU			ALDOVO JMÉNO					SUROVINA NA ZÁTKY						CHATRNÉ	MUŽSKÉ JMÉNO
			ŽENSKÉ JMÉNO					FÁZE MĚSICE							
ČÁSTI ÚST				KONEC MODLITBY				PŘÍSADA PŘI TAVENÍ							
				AROMATIC- KÁ LÁTKA				ARNIKA							
	JMÉNO CHÝLKOVÉ						MLHA					POČÍTAČO- VÁ SÍŤ			
	PAMLSEK						POCTY					OSTEN			
ČESKÉ MĚSTO						CVRLIKAT							ZNAČKA THULIA		
						ZNAČKA AKTINIA							JAKMILE		
PÁJET								2. TAJENKA							
POVÍDKA ALOISE JIRÁSKA								POŘADATEL							

KAPLIČKA SVATÉHO ANTONÍNA

Tam, kde kříží ulice Bezděkov s ulicí Vrchoveckou, stojí kaplička sv. Antonína. Kdysi tudy vedla zdejšími lesy stezka směrem ke Žďáru nad Sázavou. Současná kaplička není ovšem původní. V roce 1829 na místě staré kapličky tu současnou postavil zednický mistr František Rus se svojí manželkou Marianou.

Rusovi žili v domě za panskými sádkami a (tajenka 1) Rus se vedle stavitelství věnoval i hudbě, byl členem velkomeziříčského spolku kostelních zpěváků a literátů. Po smrti manželů Rusových se o kapličku starala paní Čermáková z Podhradského mlýna, která si na to najala paní Zahálkovou, která bývala kojnou a chůvou hraběte Františka (tajenka 2). Po ní se pak o kapličku starala další sousedky jako například paní Michalová, paní Krejčová, paní Lorenzová či paní Kosourová. V době protektorátu pak nechal kapličku opravit pan hrabě Podstatzký. Opravami prošla také v roce 2004 a v roce 2012.

Interiér kapličky zdobí obraz sv. Antonína Paduánského a také soška tohoto světce. V nedávné době pak bylo průčelí kapličky vyzdobeno dvěma obrazy s náboženskou tematikou.

Sv. Antonín Paduánský u nás na (tajenka 3) patří mezi neoblíbenější světce. Narodil se 15. srpna 1195 v Lisabonu a zemřel 13. června 1231 v Padově. V den jeho smrti najdete jméno Antonín v kalendáři. Byl členem františkánského řádu. Je (tajenka 4) za nalezání ztracených věcí, za šťastný porod, proti neplodnosti, patronem manželství, žen a dětí, chudých, seniorů a cestujících.

Znění tajenky a jméno s bydlištěm zašlete do 19. prosince 2025 na adresu: velkomezirisko@velkomezirici.cz nebo poštou či doručte osobně do redakce.

Tajenka z minulého čísla:

Pohořilek, vyplenili, Hrbovem, Uhřinova

Výherkyně z minulého čísla: **Hana Cahová, Bory**

Lidové pověsti se v minulosti šířily především ústním vyprávěním. Podle vzoru lidových vypravěčů se těmito pověstmi inspirovala a téma znovu zpracovala Marie Ripperová. Ilustracemi je doplnily Alice Trojanová a Kateřina Dvořáková. Publikaci Pověsti z Velkomeziříčska vydalo město Velké Meziříčí roku 2020. Zakoupit ji můžete v Turistickém informačním centru Velké Meziříčí nebo na e-shopu města.

Pověsti z Velkomeziříčska

O pokladu na faře

Stejně jako v jiných městech, také v Meziříčí bývala fara původně v domě blízko kostela. Později se však dům farářům znelibil, takže ho nakonec vyměnili za jiný. Proč vlastně? Určitě k tomu měli dobrý důvod.

Ulice tehdy nebývaly vždy bezpečné, proto se každý slušný člověk raději večer držel doma. Venku se pohybovaly jen nekalé živly nebo ti, kteří museli nutně něco vyřídit. Jeden muž měl neodkladné jednání, proto ven jít musel. Najednou se objevili lupiči. Snad nějak zjistili, že má u sebe peníze. Možná to ani nevěděli, kdo ví. Protože byl ozbrojen, odrazil první útok a snažil se utéci. Rád by si zachránil život v některém domě, ale všichni měli vrata zavřená.

Byla přece noc. Konečně narazil na otevřená vrata. Fara. Vběhl do průjezdu, lupiči za ním. Prý „Peníze, nebo život.“ Peníze dát nechtěl, ale život už si nezachránil. Lupičů byla přesila a nakonec ho probodli.

Kněží však nechtěli bydlet v domě, kde se stala vražda. Nakonec se s majitelem kupeckého domu na protější straně náměstí a domy vyměnili. Od té doby byla fara od kostela dál a v domě u kostela byl obchod. A ještě jaký obchod. Majitelům se nebývale dařilo a obchod vynášel. To přece nemůže být jen tak.

Začalo se povídat, že ten zabitý muž stačil ještě peníze ukrýt a obchodníci poklad našli. Proto prý se jim tak daří.

Kalendář akcí

Kino

21. 12. 2025, 16:30

Náměstí VM

Ledové kino

5. 12. 2025, 19:30

11. 12. 2025, 18:00

Pět nocí u Freddyho 2

6. 12. 2025, 19:30

Neporazitelní

7. a 21. 12. 2025, 16:00

14. 12. 2025, 10:00

Zootropolis: Město zvířat 2

7., 21. a 28. 12. 2025, 18:30

13. 12. 2025, 19:30

Na horách

12. 12. 2025, 19:30

Predátor: Nebezpečné území

13. 12. 2025, 17:00

Cukrkandl

18. 12. 2025, 16:30

Nepela (zlevněné vstupné)

19. 12. 2025, 18:00

20. 12. 2025, 17:00

22. 12. 2025, 17:30

Avatar: Oheň a popel

21. 12. 2025, 10:00 -

předpremiéra

22. 12. 2025, 15:00 -

předpremiéra

27. 12. 2025, 16:00

28. 12. 2025, 16:00

Spongebob: Pirátské

dobrodružství

27. 12. 2025, 18:30 -

předpremiéra

Dream team

2. 1. 2026, 18:30

Dream team

Koncerty

3. 12. 2025, 17:00

Velký sál Jupiter klubu

Dětské pěvecké sbory Sluníčko

a Slunko

Ladovské Vánoce

6. 12. 2025, 16:30

Náměstí VM

Hlasoplet

7. 12. 2025, 16:00

Kostel svatého Mikuláše

Brněnské kontrabasy

Slavnostní koncert ke cti

svatého biskupa Mikuláše

7. 12. 2025, 17:00

Kostel Nanebevzetí Panny

Marie v Netíně

Adventní koncert

7. 12. 2025, 14:30

Husův dům

Benefiční koncert - Slávek

Klecandr a Jiří Smrž

12. 12. 2025, 19:00

Zámek

Vánoční koncert s kapelou

Na pohodu

14. a 15. 12. 2025, 18:00

Velký sál Jupiter klubu

4. a 5. 1. 2025, 18:00

kostel svatého Mikuláše

Česká mše vánoční Jana

Jakuba Ryby

17. 12. 2025, 19:00

Velký sál Jupiter klubu

Kouzlo Vánoc - Grande

Moravia Ladislava Pavluše

a Tři barvy

18. 12. 2025, 18:00

Kaple božího milosrdenství

v Oslavici

Vánoční koncert v kapli

25. 12. 2025, 15:30

Kostel svatého Mikuláše

Vánoce u nás

Geneze

26. 12. 18:30

Vánoční nálada

Tradiční vánoční koncert

FF ensemble

27. 12. 2025, 20:00

Velký sál Jupiter klubu

Předsilvestrovský rockový

taneční večírek

Renovace rock + Renovace

v původním složení

DJ s rockovým playlistem

1. 1. 2026, 16:00

kostel sv. Mikuláše

Novoroční ladění s kapelou

Na pohodu

7. 1. 2026, 19:00

Koncertní sál Jupiter klubu

Novoroční koncert s přípitkem

starosty

Moravské klavírní trio

Od opery k muzikálu

Plesy

17. 1. 2026, 19:30

Velký sál Jupiter klubu

Ples města 2025

7. 2. 2026, 19:30

Velký sál Jupiter klubu

Farní ples 2025

Přednášky

6. 12. 2025, 19:30

kostel sv. Mikuláše

Cesta k pramenům

Promítání věnované

archeologickému průzkumu

kolem kostela

12. 12. 2025, 17:30

Kulturní dům Měříín

Vánoce ve světě s Jakubem

Greschlem

Výstavy

8.-10. 12. 2025, 9:00-17:00

Jupiter club

Vánoční výstava

VGS

9. 12. 2025, 16:30

Film Pan učitel Josef Pěničák

Libor Smejkal

16. 12. 2025, 16:30

Kinosál JC

Vánoce ve světě

Jakub Greschl

6. 1. 2026, 16:30

Týdenní trek kolem Mont

Blancu

Jan Mráz

13. 1. 2026, 16:30

Kinosál JC

Rod Čermáků z Uhřínova

Jaromír Kafka

Různé

6. 12. 2025, 14:00 a 16:00

20. 12. 2025, 15:00

Malá scéna Jupiter klubu

Jak čerti vyplatili čerta

9. 12. 2025, 8:00

Náměstí VM

Vánoční trhy

11. 12. 2025, 16:30

Jupiter club

Vánoční čtení s dílničkou

16. 12. 2025, 15:30

Náměstí VM

Vánoční dílničky s Dózou

29. 12. 2025, 14:00

Zimní stadion VM

Vánoční bruslení se Zdravým

městem

31. 12. 2025, 12:00

Měříín - Blížkov - Netín - Olší

nad Oslavou - Mostiště - Velké

Meziříčí Novosady - obchvat

směr Třebíč - na kruhovém

objezdu zpět na Velké Meziříčí

a odsud „starou brněnskou

silnicí“ (č. 602) zpět do Měříína

Silvestrovská vyjížďka

traktorů

Pravidelně aktualizovaný
kalendář akcí
naleznete na webu
www.velkomezirisko.cz